

3 Днем Збройних Сил України!

Крила України

На варті неба України!

Друкований орган Міністерства оборони України www.krula.com.ua

№ 49 (712)

2 – 6 грудня 2013 року

НОВИНИ / КОМЕНТАРІ / ДОЗВІЛЛЯ / СПОРТ

Віктор Янукович:

“Україна керується національними інтересами в питанні підписання Угоди про асоціацію”

Дії влади при підписанні Угоди про асоціацію з Європейським Союзом спрямовані на захист національних інтересів. Про це Президент України Віктор Янукович сказав в інтерв'ю журналістам українських телеканалів.

“Ми сьогодні хочемо досягти кращих умов у цій Угоді, тому що це пов'язано з нашими економічними інтересами, перш за все”, – сказав Президент.

“Якщо ми кажемо, що ми хочемо покращити умови, то ми хочемо покращити умови для всіх”, – зазначив Віктор Янукович.

У зв'язку з цим Глава держави наголосив на необхідності проведення окремої дискусії в Україні щодо підписання Угоди про асоціацію.

“Я не тільки пропоную, а вважаю, що ми зобов'язані провести цю дискусію, щоб громадянське суспільство дало оцінку, чого ми хочемо досягти, яких умов, і чому ми ставимо так питання. Дуже важливе розуміння того, що ми відстоюємо наші інтереси”, – підкреслив Президент.

За словами Глави держави, при підготовці Угоди про асоціацію з ЄС дуже багато робилось поспіхом.

“Ті виконавці, які готували цю угоду... багато кого з них вже немає при владі, хтось не працює і вони не будуть нести за це відповідальність”, – наголосив Віктор Янукович, додавши, що підписання Угоди про асоціацію на менш вигідних умовах “буде на нашій совісті”.

Президент прокоментував ситуацію з не підписанням у Вільнюсі Угоди про асоціацію. “Хто в цьому винний? У тому числі й нині діючий уряд. Але нині діючий уряд не мовчить, вони кажуть про це голосно”, – зазначив Віктор Янукович, додавши, що про ризики для економіки України в разі підписання угоди з ЄС застерігали також в Академії наук.

“Мова іде про умови, в яких ми опинимося після підписання цієї Угоди, і якщо це нас задовольняє – я за це, я цього дуже хочу. Якщо не задовольняє – я зобов'язаний робити все, щоб ми захистили наші власні інтереси”, – підкреслив Глава держави.

“Що це за угода, коли нас беруть і “нахиляють”? Я, наприклад, вважаю, що ми не повинні піддаватись, ми повинні захищати свої власні інтереси”, – сказав Віктор Янукович.

Політ у вирі часу згідно з плановою таблицею

8-9 стор.

Фото Дмитра Муравського.

Можливість застосування Збройних Сил України проти мирних демонстрантів – провокація

3 стор.

У Вінниці відбулися урочистості до Дня Збройних Сил України

2 стор.

Ключ від неба

Дивізіон Львівського зенітного ракетного полку імені Івана Виговського приступив до несення бойового чергування в системі протиповітряної оборони країни. В урочистій обстановці на ритуальному майданчику був оголошений бойовий наказ. Відтепер вся діяльність зенітного ракетного дивізіону буде зосереджена на одній важливій меті – охороні та обороні західних повітряних рубежів нашої країни. В зоні відповідальності полку – чимало важливих об'єктів у західному регіоні країни.

Командир підрозділу зазначає, що нести бойове чергування непросто, однак для його підлеглих це важлива подія: “Бойове чергування згуртовує людей, мобілізує. Ми розуміємо, що робимо надзвичайно важливу справу. Держава покладає на нас величезну відповідальність”.

На озброєнні дивізіону – зенітні ракетні комплекси С-300. Це сучасна і грізна техніка. Володіти нею впевнено і віртуозно прагнуть всі фахівці підрозділу. Начальник відділення бойового управління – заступник командира технічної батареї майор Сергій Мартинюк вперше побачив цей комплекс на першому курсі Харківсь-

кого військового університету у 1997 році. Відтоді вже минуло шістнадцять років. За цей час він встиг досконало опанувати ввірену техніку.

– Довіреним нам комплекс достатньо сучасний і вражає своїми можливостями, – розповідає офіцер. – Він може знищувати всі існуючі на сьогодні повітряні цілі та засоби повітряного нападу. Та головна роль у бойовій роботі таки належить людям. Без злагоженої роботи команди професіоналів досягти успіху у швидкоплинному протиповітряному бою неможливо.

Закінчення на 4 стор.

Фото Владислава Назаркевича.

Шановні генерали, адмірали, офіцери, сержанти та солдати, мічмани і матроси, курсанти та ліцеїсти, працівники та ветерани Збройних Сил України! Щиро вітаю вас з Днем Збройних Сил України!

Сьогодні ми вітаємо захисників Вітчизни, які забезпечують військову міць і обороноздатність Української держави. Армія є надійним гарантом територіальної цілісності та недоторканості держави, школою мужності та патріотизму.

Військовослужбовці Збройних Сил України завжди приходять на допомогу населенню. Вони також зміцнюють авторитет нашої держави на міжнародній арені, успішно виконуючи завдання у місіях з підтримання миру і безпеки в Афганістані, Демократичній Республіці Конго, Косово, Ліберії, Кот-д'Івуарі, беручи участь у антипіратських операціях у Середземному морі та в Аденській затоці, багатонаціональних військових навчаннях та інших заходах міжнародного співробітництва.

Армія сьогодні - це опора й запорука стабільності нашої багатонаціональної країни, тому наше завдання - згуртуватися навколо Верховного Головнокомандувача, ігноруючи політичні провокації.

Президентом України – Верховним Головнокомандувачем Збройних Сил України на нас з вами покладено стратегічне завдання реформування українського війська. До 2017 року воно буде виконано – разом ми створимо армію, якою пишатиметься український народ.

Висловлюю подяку усьому особовому складу Збройних Сил України за сумлінну службу Вітчизні. У цей святковий день від усього серця бажаю вам і вашим родинам міцного здоров'я, миру, наснаги та невичерпної енергії, благополуччя та нових звершень у справі служіння Україні.

Зі святом!

**Міністр оборони України
Павло Лебедев.**

Товариші генерали і адмірали, офіцери, прапорщики і мічмани! Товариші сержанти і старшини, курсанти і солдати, матроси і ліцеїсти!

Шановні працівники Збройних Сил України та ветерани військової служби! Щиро вітаю вас із професійним святом – Днем Збройних Сил України!

Особовий склад з гідністю зустрічає 22-у річницю Збройних Сил. Під час виконання навчально-бойових завдань військовослужбовці підтверджують свою готовність до захисту суверенітету та територіальної цілісності Української держави, надійно забезпечують виконання взятих Україною міжнародних зобов'язань у воєнній сфері.

Сьогодні Збройні Сили України знаходяться на важливому етапі свого розвитку. Удосконалюється система підготовки та управління військ, успішно виконуються завдання з подальшої професіоналізації українського війська та переходу на міжвидову організаційну структуру.

Щиро дякую всім військовослужбовцям, працівникам Збройних Сил України за наполегливу працю та сумлінне виконання службових обов'язків.

Впевнений, що особовий склад Збройних Сил України з честю виконає завдання Президента України щодо побудови мобільних, добре оснащених та підготовлених Збройних Сил, спроможних адекватно реагувати на сучасні загрози національній безпеці у воєнній сфері.

У цей святковий день висловлюю глибоку шану та вдячність ветеранам війни та Збройних Сил за вагомий внесок у військово-патріотичне виховання нинішнього покоління захисників Вітчизни.

Бажаю всім міцного здоров'я, щастя, добробуту та нових досягнень у справі зміцнення обороноздатності України!
Начальник Генерального штабу – Головнокомандувач Збройних Сил України генерал-полковник Володимир Замана.

Товариші генерали, офіцери, сержанти, солдати, працівники Збройних Сил України! Шановні ветерани!

6 грудня український народ буде відзначати 22-у річницю Збройних Сил України. За минулі роки армія незалежної України пройшла складний шлях становлення та у 2013 році вийшла на новий етап свого розвитку.

На реалізації завдань керівництва держави та Збройних Сил, які визначені в Державній комплексній програмі реформування і розвитку Збройних Сил України до 2017 року, протягом найближчого часу буде переглянута структура та систему управління Збройними Силами, здійснено перехід нашої армії на професійну основу. Максимальну увагу планується зосередити на інтенсифікації бойової підготовки та підвищенні вишколу особового складу, оснащенні Збройних Сил України новими і модернізованими зразками озброєння та військової техніки, забезпеченні соціальних гарантій військовослужбовців та їх родин.

Важливе місце в існуючій і перспективній структурі Збройних Сил України відведено Повітряним Силам, які виконують відповідальні бойові завдання з охорони державного кордону у повітряному просторі та протиповітряної оборони важливих державних об'єктів.

Щиро вітаю вас з нагоди 22-ї річниці Збройних Сил України та висловлюю слова щирої вдячності кожному солдату, сержанту, офіцеру та генералу, всім ветеранам і працівникам Збройних Сил України за вірність військовому обов'язку, мужність і самовідданість у службі та повсякденній роботі.

Бажаю всім доброго здоров'я, миру і злагоди, щастя і процвітання, наснаги та нових звершень у справі зміцнення боєздатності Повітряних Сил Збройних Сил України!
З повагою Командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенант Юрій Байдак.

Виліт на “Олександрівський” пройшов успішно!

Наприкінці минулого тижня Міністр оборони України Павло Лебедев ознайомився зі станом справ у військових частинах та установах Хмельницького, Новоград-Волинського і Озернянського гарнізонів. Крім цього, під час перельоту транспортно-бойовим вертольотом Мі-8МТ глава оборонного відомства з висоти пташиного польоту оглянув периметр і територію визначених військових об'єктів ще у кількох гарнізонах, які лежали на маршруті його руху.

Перевіряючи Новоград-Волинський гарнізон, Міністр оборони України Павло Лебедев на бригадному полігоні “Олександрівський” окремої гвардійської

механізованої бригади армійського корпусу спостерігав за ходом навчально-бойових занять, до яких залучалися приведені заздалегідь у вищій ступені бойо-

вої готовності підрозділи ракетної бригади та окремого полку спеціального призначення з Хмельниччини, а також підрозділи батальйонної тактичної групи частини-господаря. Крім цього, виконуючи свої завдання, а паралельно – працюючи в інтересах наземних військ, у цих заняттях взяли участь екіпажі літаків Су-24М та Су-24МР зі складу Старокостянтинівської бригади тактичної авіації.

Здійснивши двохсоткілометровий марш з Хмельницького на “Олександрівський” полігон, дивізіон ракетної бригади зайняв стартові позиції. Йому для підсилення була придана механізована рота окремої гвардійської механізованої бригади. Метою наземних військ було утримання позиційного району та враження повітряних цілей. Завданням спецпризначинців було навпаки – виявлення та “знищення” батареї ракетного дивізіону. За легендою, спроби диверсійних груп власними силами “ліквідувати” стартові позиції ракетних батарей успіху не мали. Відтак, для їх знищення були підняті бомбардувальники Су-24М.

Зі Старокостянтинівського аеродрому злетів літак-розвідник Су-24МР, пілотований екіпа-

жем у складі командира розвідувальної авіаційної ескадрильї військового льотчика 2-го класу підполковника Віктора Позднякова та штурмана ескадрильї штурмана 2-го класу капітана Романа Чехуна. Одразу ж за роз-

стини військового льотчика 2-го класу підполковника Андрія Антонова й штурмана 2-го класу капітана Олександра Карачова. Виконавши усі поставлені командуванням завдання, екіпажі повернулися на аеродром базування.

відником парою у повітря піднялися бомбардувальники Су-24М, пілотовані екіпажами у складі заступника командира бригади військового льотчика 1-го класу полковника Сергія Чижя й штурмана-програміста штурмана 1-го класу майора Віталія Шуляка, а також начальника повітряно-вогневої та тактичної підготовки ча-

Підбиваючи попередні підсумки своєї роботи у гарнізонах і інспекції, робота якої передувала його візиту, Міністр оборони Павло Лебедев зазначив, що мети, яку він ставив перед собою, плануючи перевірку визначених частин і підрозділів, він досяг.

**Олексій Тригуб. “Крила України”.
Фото Сергія Фурдика.**

У Вінниці відбулися урочистості до Дня Збройних Сил України

5 грудня у Вінниці, в Командуванні Повітряних Сил Збройних Сил України, відбулися урочисті заходи з нагоди 22-ї річниці Збройних Сил України.

На заході були присутні керівний склад Повітряних Сил ЗС України на чолі з командувачем генерал-лейтенантом Юрієм Байдаком, представники органів місцевого самоврядування, силових структур, працівники та військовослужбовці частин Вінницького гарнізону.

Під час вітальної промови командувач Повітряних Сил генерал-лейтенант Юрій Байдак зазначив, що відповідно до Державної комплексної програми реформування і розвитку Збройних Сил України на період до 2017 року, затвердженої Президентом України – Верховним Головнокомандувачем Збройних Сил України у вересні цього року, протягом найближчого часу буде здійснено перехід нашої армії на нову структуру та систему управління Збройними Силами.

– Максимальна увага буде зосереджена на інтенсифікації бойової підготовки та підвищенні вишколу особового складу, оснащенні Збройних Сил України сучасними зразками озброєння та військової техніки, забезпеченні соціальних гарантій військовослужбовців та їх родин, – наголосив генерал-лейтенант Юрій Байдак.

лення перспективної системи управління Збройних Сил. Поряд із цим Повітряні Сили брали активну участь в міжнародних авіаційних показах в Угорщині, Польщі, Словаччині та Чехії. Крім того, вже п'ятий рік поспіль українські льотчики успішно виконують завдання українсько-даної операції “Північний сокіл”.

За його словами, впродовж 2013 року підготовка Повітряних Сил Збройних Сил України була спрямована на набутті органами військового управління, з'єднаннями та військовими частинами бойових спроможностей для виконання конкретного переліку завдань за різними стандартами підготовки. Визначені підрозділи авіації, зенітних ракетних та радіотехнічних військ двічі брали участь у дослідницьких двосторонніх командно-штабних навчаннях, під час яких відпрацьовувалися питання вдосконалення перспективної системи управління Збройних Сил.

Командувач привітав усіх військовослужбовців, працівників, ветеранів Повітряних Сил та членів їхніх сімей зі святом, подякував за роботу і службу та побажав доброго здоров'я, миру і злагоди, щастя і процвітання, наснаги та нових звершень під час виконання відповідальних завдань щодо зміцнення боєздатності Збройних Сил України.

З нагоди свята генерал-лейтенант Юрій Байдак вручив кращим військовослужбовцям нагороди від Міністра оборони України та начальника Генерального штабу ЗС України. Крім того, низку офіцерів було заохочено від імені органів місцевої виконавчої влади. Отримали свої подарунки і переможці конкурсу дитячого малюнку “Як я захищатиму Батьківщину”, що проходив у Вінницькому гарнізоні та приурочувався до Дня Збройних Сил України.

Упродовж урочистостей святковий настрій присутнім дарували творчі колективи Центру військово-музичного мистецтва Повітряних Сил Збройних Сил України, Вінницького міського палацу дітей та юнацтва ім. Лялі Ратушної та 60-го гарнізонного Будинку офіцерів.

Сергій Фурдик. м. Вінниця.

ВІЗИТИ

Глава держави ознайомився з роботою Сіаньської авіаційної корпорації

Президент України Віктор Янукович ознайомився з роботою однієї з провідних авіабудівних компаній Китаю – Сіаньської авіаційної індустріальної корпорації "AVIC".

Віктор Янукович відвідав музей корпорації, де ознайомився з історією та структурою підприємства.

Глава держави також оглянув цех з виробництва авіаційних компонентів.

На сьогодні компанія здійснює масштабний

проект зі створення великого транспортного літака Юнь 20 (Y20), який перебуває на стадії випробувальних польотів. У зазначеному проекті бере активну участь українське державне підприємство "Антонов".

ОФІЦІЙНО

Микола Азаров: "Те, що стало приводом для вуличних протестів, на сьогодні вичерпане"

У цьому запевнив Прем'єр-міністр України Микола Азаров під час засідання Кабінету Міністрів 4 грудня 2013 року.

"Довіра, висловлена нашим Парламентом Уряду, дозволяє нам приймати рішення, необхідні як для врегулювання сьогоднішньої гострої ситуації, так і для стабілізації соціально-економічного стану в Україні, що є насправді головним завданням і головною відповідальністю нашого Уряду", – сказав Микола Азаров.

Зокрема, довіра, висловлена українським Парламентом, дозволяє продовжити переговори з Європейським Союзом щодо підписання Угоди про асоціацію та зону вільної торгівлі. Водночас Уряд продовжує переговори з Російською Федерацією щодо врегулювання торгово-економічного режиму, критично важливого для збереження і розвитку української промисловості та економіки.

Про відповідні переговори Президент України домовився з керівництвом Євросоюзу і Росії. Тому буквально сьогодні урядові делегації відправлять-

ся на переговори до Брюсселя і до Москви.

"Ми будемо практично вирішувати ті питання, які, власне, і послугували приводом для акцій протесту, – сказав Микола Азаров. – Я хочу відповідально заявити, що те, що стало приводом для вуличних протестів, на сьогодні вичерпане".

Прем'єр-міністр наголосив, що залишається абсолютно необхідною для цивілізованої європейської держави робота: як забезпечити стабільний економічний розвиток, доходи людей, їх соціальний і правовий захист, як дати об'єктивну правову оцінку конфліктам і правопорушенням, що сталися, і не допустити такого в майбутньому.

"Виконавча влада працює безперервно і контролює ситуацію в державі, – сказав Глава Уряду. – Жодних збоїв, на щастя, не сталося, незважаючи на протиправне блокування окремих органів влади".

ЗАЯВА

Можливість застосування Збройних Сил України проти мирних демонстрантів – провокація

У зв'язку з останніми політичними подіями в Україні з'явилися заклики окремих політичних та громадських організацій до Командування і особового складу Збройних Сил України з метою повернення їх на свій бік для участі в політичних акціях.

Також у засобах масової інформації з'явилися повідомлення про залучення підрозділів Збройних Сил України, озброєних важкою бронетехнікою, для начебто придушення мирних демонстрацій громадян України.

Міністерство оборони України, Генеральний штаб Збройних Сил України офіційно заявляють, що згідно зі ст. 17 та ст. 37 Конституції України участь підрозділів ЗС України як державного інституту, призначеного виключно для оборони України, захисту її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканості, у внутрішньополітичній боротьбі повністю виключається.

Крім того, згідно з положеннями Конституції, Збройні Сили України не можуть бути використані для обмеження прав і свобод громадян або з метою повалення конституційного ладу в країні, зміщення органів влади або перешкоди їх діяльності.

Тому повідомлення, які поширюють деякі ЗМІ, щодо можливості застосування Збройних Сил України проти мирних демонстрантів є безумовною провокацією.

Міністр оборони України Павло Лебедєв.

ПРЯМИЙ ЗВ'ЯЗОК

Регіональним проблемам – належну увагу

Чотири регіони України – Харківщина, Дніпропетровщина, Львівщина та Одещина, нещодавно були на прямому зв'язку з першим заступником Міністра оборони України – керівником апарату Володимиром Можаровським, обговорюючи питання реформування та розвитку Збройних Сил України у 2013 році.

Аби почути про пріоритетні напрями подальшого розвитку вітчизняного війська, у приміщенні Харківського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президенті України зібрані співробітники Харківської облдержадміністрації, представники громадських та ветеранських організацій, командири військових частин і установ Харківського та Чугуївського гарнізонів, а також кореспонденти регіональних ЗМІ.

Харківську аудиторію представив заступник начальника Харківського гарнізону з виховної роботи полковник Олександр Буряк, який коротко зупинився на позитивних моментах службової діяльності захисників Вітчизни та успіхах у співпраці з місцевою громадою.

На адресу першого заступника Міністра оборони України надійшло декілька запитань. Зокрема, харків'яни цікавилися обсягами будівництва житла для колишніх та чинних військовослужбовців, подальшими кроками Уряду і Міністерства оборони стосовно утилізації надлишкових боєприпасів та інших небезпечних речовин.

– У Харківській області перебуває на квартирному обліку близько 2,5 тисяч безквартир-

них військовослужбовців. На жаль, декілька проектів з будівництва житла через брак фінансів було призупинено. Так, у початковому стані знаходяться харківські новобудови, що на вулицях Володарського та Полтавський шлях, а також будинок в Чугуєві. Але на 2014 рік необхідні кошти вже передбачено у проекті кошторису. Разом з тим, зараз у Києві розглядається питання щодо обміну земель військового містечка №2, що розташовується у Харкові по вулиці Кільцевій, на готові квартири для захисників Вітчизни, – зазначив Володимир Миколайович.

Також заступник Міністра оборони розповів харків'янам про кроки оборонного відомства щодо утилізації надлишкових боєприпасів та іншого небезпечного майна.

– На арсеналах, розташованих у місті Балаклея та селищі Малинівка, зберігається понад 21 тисяча тонн надлишкових снарядів, набоїв та вибухових речовин. До 2017 року поступово це майно буде утилізовано на спеціалізованих цивільних заводах, що мають ліцензію для проведення цих робіт, – пообіцяв Володимир Можаровський.

Дмитро Чалий. м.Харків. Фото автора.

ПвК "Захід": 9 років з честю та гідністю

В управлінні Повітряного командування "Захід" відбулось підведення підсумків роботи у 2013 році. На захід запросили керівний склад військових частин повітряного командування.

Цього року вартіві неба активно залучалися до командно-штабних, льотно-тактичних навчань, брали участь в багатьох практичних заходах. Тож чимало офіцерів, екіпажів, підрозділів та військових частин мали можливість проявити себе в бойовій роботі і продемонструвати свої найкращі якості. За підсумками двостороннього командно-штабного навчання, вимпелами "Кращий льотчик" командир повітряного командування генерал-лейтенант Станіслав Павлович нагородив заступника командира бригади тактичної авіації полковника Сергія Чижя, заступника командира ескадрильї з виховної роботи майора Юрія Кіреєва. Вимпелом "Кращий штурман" командир повітряного командування нагородив штурмана-програміста майора Віталія Шуляка. Усі ці офіцери служать в бригаді тактичної авіації імені Петра Франка, що розташована у місті Старокостянтинів.

Вимпел "Кращий техник" одержав старший авіаційний технік Івано-Франківської бригади тактичної авіації старший лейтенант Вадим Засць. Вимпелом "Кращий фахівець зв'язку" нагородив

ли начальника радіостанції вузла зв'язку та радіотехнічного забезпечення авіаційної комендатури (м. Львів) сержанта Юрія Захарка.

Також був оголошений наказ командувача Повітряних Сил про заохочення кращих за підсумками командно-штабних навчань. Вимпел "Кращий штурман" також отримав майор Віталій Шуляк, "Кращий фахівець зв'язку" – начальник штабу – перший заступник командира польового вузла зв'язку окремого полку зв'язку майор Олег Манченко, "Кращий командир дивізіону" – командир окремого зенітного ракетного дивізіону Стрийського зенітного ракетного полку підполковник Олег Краснонос, "Кращий командир батареї" – командир зенітної ракетної батареї Стрийського зенітного ракетного полку капітан Ярослав Янковий. Очоловані ними дивізіон і батарея також одержали відповідні вимпели.

У зв'язку з реформуванням Збройних Сил України 31 березня 2014 року Повітряне командування "Захід" припинить своє існування. Відтак, генерал-лейтенант Станіслав Павлович у своє-

му виступі стисло підбив підсумки дев'ятирічної діяльності. Він нагадав, що почало діяти повітряне командування 15 грудня 2004 року на базі 14-го армійського корпусу та 28-го корпусу протиповітряної оборони. Роки існування повітряного командування – це період наполегливої праці усього колективу щодо виконання бойових завдань із забезпечення недоторканості повітряного кордону нашої держави.

– За цей час повітряне командування жодного разу не отримало незадовільну оцінку за стан організації та несення бойового чергування з протиповітряної оборони, стан чергових сил, – підкреслив генерал-лейтенант Станіслав Павлович. – Ми гідно виконали завдання щодо забезпечення проведення фінальної частини чемпіонату Європи з футболу 2012 року у місті Львів з організації спільних навчань з органами управління та черговими силами з ППО ПС ЗС України, ВПС і ППО Республіки Білорусь, Російської Федерації. Ми з вами виконували польоти на бойове застосування та виконували бойові стрільби на державному полігоні "Чауда" в Криму та "Телем-

З НАГОДИ СВЯТА

ба" в Російської Федерації підтверджуючи, що є достойними захисниками України. Нам вдалося протягом всього часу не втратити жодного літака та екіпажу, за що висловлюю щирі вдячність льотному складу та всім, хто забезпечує польоти. За підсумками бойової підготовки, військові частини повітряного командування неодноразово визнавалися кращими в Повітряних Силах. Крім цього, у 2011 році повітряне командування отримало іміджевий знак начальника Генерального штабу за високі досягнення у бойовій підготовці та військовій дисципліні, а окремий інженерно-аеродромний батальйон три роки поспіль (2010, 2011, 2012 роки) отримує перехід-

ний кубок кращої інженерно-аеродромної частини Повітряних Сил. За взірцеве виконання службових обов'язків 24 військовослужбовці отримали державні нагороди. П'ять військових частин одержали почесні найменування. На завершення свого виступу хочу подякувати вам за спільну службу, сподіваюсь, що в подальшому ви також будете виконувати свої завдання з честю і гідністю.

З нагоди Дня Збройних Сил України для вартівних неба виступили артисти з концертом. А насамкінець, традиційно, – колективне фото на згадку.

Владислав Назаркевич. "Крила України". Фото автора.

Солдати різні – присяга одна**ЛЬВІВЩИНА**

У Стрийському зенітному ракетному полку Повітряного командування "Захід" востаннє склали Військової присягу на вірність Українському народові та були розподілені у військові частини Повітряного командування "Захід".

Можна сказати, ці хлопці вскочили в останній вагон, оскільки з 2014 року Збройні Сили України комплектуватимуться виключно військовослужбовцями військової служби за контрактом. Протягом жовтня-листопада 167 солдатів пройшли курс підготовки молодого солдата, склали присягу на вірність Українському народові та були розподілені у військові частини Повітряного командування "Захід".

Командир полку полковник Сергій Бутримович побажав молодому поповненню у цей святковий день міцного козацького здоров'я, на снаги та успіхів у нелегкій ратній справі. Наголосив на необхідності завжди пам'ятати слова урочистої присяги, даної сьогодні Українському народові: сумлінно і чесно виконувати свій військовий обов'язок, накази командирів, неухильно дотримуватись Конституції та законів України.

Усі хлопці у бесідах з командирами зазначали, що вони охоче йшли на військову службу, – каже заступник командира полку з виховної роботи підполковник Ігор Шпаргалюк, – тож сподіваємося, що й служити вони будуть сумлінно і стануть надійними бійцями.

Тим часом в окремі аеромобільні бригади клятву вірності українському народові склали 117 військовослужбовців контрактної служби. Усі вони свідомо обрали професію десантника. Цей ритуал для молодих солдатів – надзвичайно хвилюючі миті, які запам'ятаються на все життя. Хлопці зізнаються –

текст Присяги вивчили напам'ять. Однак вимовити без запинок виходить не в усіх. Дається взнаки хвилювання. За церемонією спостерігають рідні й близькі. Їх приїхало чимало. У декого на щоках сльози. Оксана Лазаревич приїхала подивитись, як складає присягу її брат. Каже, що плаче від хвилювання і радості за брата:

– Мій брат завжди хотів стати десантником, йшов до своєї мети, працював над собою. Сьогодні його мрія здійснилась, а я так розхвилювалась, що не втримала сліз.

А от обличчя мами десантника Наталі Руденко – спокійне й усмінене. Вона спостерігає за Присягою вже вдруге: "Мій старший син нещодавно вступив в Академію Сухопутних військ. Сказав, що хоче бути військовим. А тепер порадив своєму молодшому брату вступити на контрактну службу в аеромобільну бригаду. Розповів йому про військову службу. Тому пропозиція припала до душі, тож тепер двоє моїх синів – військовослужбовці. Скажу так: я ними пишаюся!"

Всі новоспечені десантники – справжні фанати. Вони стверджують, що про стрибки з парашутом та складні бойові завдання мріяли з дитинства.

– Бути десантником, стрибати з

парашута – це реально круто, – каже солдат Андрій Гуцану, – я підписав контракт, тепер склав Присягу. Наразі мені все подобається, приблизно так я і уявляв службу в аеромобільній частині. Думаю, що не розчаруюсь і підпишу ще й другий контракт.

Охочих служити тут так багато, що вже утворився певний конкурс.

– Найчастіше ми відмовляємо кандидатам через їхній стан здоров'я, – розповідає заступник командира бригади підполковник Володимир Шворак, – іноді – через низькі показники фізичної підготовки. Однак в такому випадку наголошуємо кандидату – потренуйся, покращуй результати і приходь знову. Це той чинник, який можна виправити.

Перед укладанням контракту потенційному десантнику дають дватри дні послужити в полку. При цьому піддають кандидата усім навантаженням, які лягають на бійця аеромобільної бригади. Таким чином застерігають його від хибного вибору. Лише після цього з ним укладають контракт, а потім, після проходження курсу підготовки, солдат складає Військову Присягу. Наступною віхою у службі для них має стати здійснення першого стрибка.

Владислав Назаркевич.
"Крила України". Фото автора.

КИЇВЩИНА

У Василькові відбулись урочистості з нагоди складання Військової присяги на вірність українському народові солдатами строкової служби та військово-службовцями-контрактниками.

Привітати військовиків із знаменною подією у їх житті прибули командири Повітряного командування "Центр" – заступник командувача Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-майор Аркадій Вашутін, депутат Київської обласної ради льотчик-випробувач, Герой України Олександр Галуненко, Руслан Бадаєв, Михайло Іщук, командири військових частин, представники громадських організацій, духовенства, рідні та гості.

– Впевнений, що ви станете гідними продовжувачами славних традицій попередніх поколінь вартових неба ПвК "Центр", що кожний з вас буде сумлінно виконувати військовий обов'язок в ім'я України та власної родини, забезпечуючи захист громадян і добробут власного до-

му. Бажаю здоров'я, сил та натхнення вам, будьте завжди вірними народу України та словам Військової присяги! – зазначив генерал-майор Аркадій Вашутін.

Як відомо, для строковиків це – останній призов. Втім, це зовсім не означає, що армія відтепер стане таким собі закритим клубом для покоління молодих українців. Сьогодні кожен громадянин нашої держави має можливість стати в авангарді професійного війська та на довгі роки забезпечити своє життя цікавою, плідною та перспективною професією. А також здобути вищу освіту та зрости у справжньому чоловічому колективі – дружньому та товариському.

Любов Киналь.
м.Васильків.

МИРОТВОРЧИСТЬ**У небі над Грінвіллом спокійно!**

У Ліберії, в національному контингенті 56-го окремого вертолітного загону сил Місії ООН відбулась заміна особового складу авіаційного підрозділу, який дислокується в містечку Грінвілл, що на сході країни.

Вертолітники перевезли до табору українського підрозділу продукти харчування та необхідне майно. Також екіпаж повітряного судна доставив вантаж іншим підрозділам Місії ООН, які виконують завдання за призначенням у даному регіоні.

Варто додати, що даний підрозділ несе бойове чергування у визначеній зоні відповідальності з 2006 року. Екіпаж вертольота Мі-8 зі складу 56-го окремого вертолітного загону виконує польоти з метою перевезення особового складу миротворчих підрозділів, мобільних миротворчих патрулів та військових спостерігачів зі складу Місії ООН у Ліберії, а також гуманітарних вантажів та продуктів харчування у віддалені

та важкодоступні для іншого транспорту райони країни. Крім того, вертолітники несуть бойове чергування у повітряному просторі найближчих населених пунктів, спостерігають за станом основних шляхів і транспортних комунікацій.

– Заміна особового складу на аеродромі Грінвілл відбувається систематично, – повідомив командир 56-го окремого вертолітного загону полковник Олександр Венгер. – Вертолітники професійно виконують поставлені командуванням місії ООН у Ліберії завдання у відриві від основної бази.

Віктор Ануфрієв.
Республіка Ліберія.
Фото автора.

БОЙОВЕ ЧЕРГУВАННЯ**Закінчення. Початок на 1 стор.**

Недарма ж кажуть, що зенітний ракетний комплекс – зброя колективна. Тут перемога залежить не тільки від дій бойової служби, а й усіх фахівців дивізіону – інженерів, зв'язківців тощо. Я брав участь у багатьох навчаннях і тренуваннях. Звичайно, найцікавіше було виконувати бойові стрільби під час навчання "Чисте небо-2006". Тоді на російському полігоні в Читинській області наш підрозділ у складі зведеного зенітного ракетного полку знищив дві цілі та отримав оцінку "відмінно". Я працював як офіцер захоплення. Особисто пережив надзвичайне хвилювання – коли завершив свою роботу і далі чекав на знищення цілі. А потім надзвичайну радість – коли ми переконалися, що ціль знищена. Це дуже важливий досвід, тож кожний офіцер зенітних ракетних військ прагне брати участь в бойових стрільбах.

Поруч з чоловіками в строю чергової зміни – жінки. Усі вони – дружини військовослужбовців. Інших в дивізіоні немає. Військове містечко розташоване в глибокому лісі, далеко від населених пунктів. Всі військовослужбовці з

Ключ від неба

родинами мешкають тут же, де й служать. Інакше неможливо. До найближчого населеного пункту – приблизно десять кілометрів. Жодного маршрутного транспорту до військового містечка не передбачено. Взимку вузьку лісову дорогу замітає, і тоді зв'язок з цивілізацією переривається доти, доки дорога не буде розчищена. Старший солдат Олена Пиріг прибула у третій дивізіон для подальшого проходження служби якраз взимку – 28 грудня 2009 року. Відверто розповідає, що спочатку дуже злякалась. Здалося, що дивізіон розташований на краю світу. Але поступово звикла, і ліс перестав здаватися таким темним.

– Є тут одна суттєва перевага, – каже Олена, – це забезпечення житлом. Усім, хто прибуває на службу в дивізіон, відразу надають службову квартиру. Тож житлове питання не б'є по кишені і не відволікає від служби. До того ж, усі родини живуть тут дуже дружно. Ми підтримуємо один одного як можемо. Для дітей об'явили майданчик, жити тут безпечно і спокійно. Але все-таки непросто. До школи діти добираються, як можуть, – а це відстань понад десять кілометрів. Нам дуже потрібний шкільний автобус.

Утім, за багато років своєї служби командир дивізіону підполковник Олександр Назаренко пам'ятає лише один випадок, коли суворі умови третього дивізіону змусили офіцера шукати інше місце служби.

– Він би може й служив, – згадує командир, – але дружина навідріз відмовилася жити в глухом лісі. Це було давно. Зараз же в колективі нема нікого, хто б нарікав на життя. Ми всі робимо свою роботу на совість і не боїмося труднощів. У нас в родині народжуються діти, цього року ми вже прийняли на службу двох контрактників, ще двоє готують документи. Дивізіон живе і розвивається. Наголошую, зараз вільними є сім службових квартир. Відтак, охочим служити за контрактом в дивізіоні ми можемо запропонувати житло і цікаву роботу.

Під час ритуалу заступлення на бойове чергування начальник штабу полку підполковник Віталій Палагута вручив підполковнику Олександру Назаренку символічний ключ від неба. Його передали командир дивізіону колеги з четвертого дивізіону, які щойно завершили свою небесну варту. А заступник командира полку з виховної роботи майор Олексій Колодін зачитав звернення військовослужбовців четвертого дивізіону до своїх колег з третього з нагоди заступлення на бойове чергування. Ймовірно, що чергувати третьому дивізіону доведеться і в снігопади, і в тріскучі морози. А також у новорічні й Різдвяні свята, які усі ми так очікуємо. Та тут до бойової роботи приступили з гарним настроєм. Ключі від неба мають залишитися недоторканими.

Владислав Назаркевич.
"Крила України".

СЛУЖБА
ЗА КОНТРАКТОМ

Вибір зроблено!

Доля кожної людини, особливо в нашому суспільстві, часто залежить від випадкових обставин. Це може бути стаття в газеті, новина з Інтернету, спілкування чи неочікувана зустріч – словом, будь-яка ситуація, звідки людина черпає інформацію. Доля Валентина Левченка у буквальному розумінні вирішилась у маршруті. Заклопотаний безліччю життєвих проблем, він саме повертався з ринку, як чиясь рука лягла йому на плече. “Ну, привіт Валентине! Як життя?”, – сказав чоловік за спиною. Юнак одразу впізнав його. Це був дядько Михайло, що працює у вінницькому військкоматі. “Чого в гості не заходиш, як батьки, чим займаєшся?”, – спитав він і так, слово за слово, через дві-три зупинки “завербував” Валентина у контрактники.

Лише півтора місяця тому батьки Валентина отримали лист-подяку від командувача частини внутрішніх військ МВС за бездоганну службу стрільця штурмового взводу роти спецпризначення старшого солдата Левченка. Емоційно зустріли, відсвяткували “дембель” і давай думати: що далі?..

До речі, в родині Левченків спостерігається чітка лінія династії професійних військових. Однак про вибір цієї професії хлопець серйозно не замислювався, бо сам бачив, як зараз непросто не лише контрактникам, а й офіцерам. Маючи на руках диплом електрогазозварювальника 3-го розряду, здобутий до служби у війську, Валентин спробував знайти роботу за фахом у Вінниці.

– Не скажу, що я поганий фахівець, – каже він, – нас добре вчили в училищі, до того ж, практику проходив у батькового друга, а він мені повідав багато нюансів цієї справи. Шкода, але роботи із більш-менш достойним заробітком для мене немає. Занадто молодий, без досвіду роботи – такі аргументи роботодавців, які начебто й не відмовляють, але ставлять у рамки зовсім не прийнятних умов.

Саме тому переконання рідного дядька стосовно військової служби за контрактом змусили замислитися. І не лише про перспективи її проходження, а й матеріальні блага.

Так, нині близько двох тисяч гривень стартового грошового забезпечення – це зовсім не великі кошти. Для молоді людини, яка ставить перед собою амбітні плани, будівництво сім’ї і таке інше – це зовсім нічого. Але якщо порівняти з тим, що Валентина пропонували на “гражданці”, – небо і земля. Крім того, йде поетапне підвищення грошового забезпечення, яке вже цього року двічі відчули усі категорії військовослужбовців. До того ж, соціальний пакет, що стосується медичного забезпечення, житла, навчання, страхування, санаторного лікування, ніхто не

відміняв. Є лише питання до його реалізації.

Тож вибір зроблено! Тепер досвід Валентина Левченка може стати у нагоді під час служби за контрактом в одній з військових частин Вінницького гарнізону. А він, здобутий за рік служби у бойовому підрозділі внутрішніх військ, такий є. За якихось чотири-п’ять місяців юнак став справжнім снайпером. Із штатної зброї (АК-74, АКС, ПМ) менше ніж 25 із 30 можливих ніколи не вибивав. Цьому посприяли часті виїзди на стрільбища, які в частині приводились регулярно.

За словами Валентина Левченка, на спортивні ігри – футбол, волейбол та інші, часу просто не було. Їх сповна замінювали щоденна смуга перешкод та незліченні маршкідки на три, п’ять і десять кілометрів.

– Для служби у внутрішніх військах треба мати добре здоров’я, – каже Валентин. – Наприклад, “трюшку” бігали у повній амуніції: з шоломами, бронезилетами, зброєю та спецзасобами. Відбір тут суворий, адже щодня доводиться виходити на маршрут з охорони громадського порядку.

Валентин Левченко розповів, що за певну територію міста відповідають одразу дві частини ВВ. Одна забезпечує охорону громадського порядку у першу, інша – в другу половину дня. Старшому солдату Левченку, разом із начальниками патрулів, майже щодня доводилося виконувати гарячі голови: проводити роз’яснювальну роботу і навіть затримувати небезпечних для суспільства елементів й передавати їх правоохоронцям. Саме тоді в голові юнака і пройшла певна переоцінка цінностей. Саме тому мати й сказала: “З армії прийшов справжнім мужиком”...

Що ж, матері видніше, і тепер у юнака є всі шанси ще більше її порадувати, вдруجه одягнувши військовий однострій, який так йому личить!

Юрій Ігнат. “Крила України”.
Фото автора.

Думки про минуле та час прийдешній...

Рядовий запасу Дмитро Чернов, м.Полтава. Проходив строкову військову службу у 2010-2011 роках у 95-й окремій авіаційній бригаді на посаді водія БТР. Нині – співробітник підрозділу швидкого реагування охоронної агенції “Явір – 2000”.

“...До лав Збройних Сил я пішов служити свідомо. Ще на призовному пункті обласного військкомату під час проходження комісії кілька разів наголошував, що хочу бути там, де складніше. Пам’ятаю навіть реакцію деяких посадовців, які з іронією питали мене: тобі, мовляв, що, більше усіх потрібно? Та усе ж таки я домігся свого і потрапив служити у десантні війська. Звісно, було важко, і тут кривити душею було б нечесно. Але це були навантаження суто фізичного характеру. Тому що більшість хлопців, з якими я потрапив до навчального підрозділу, були морально готові до випробувань. Найбільш незабутні миті перших місяців служби – дуже хотілося солодошів та скоріше дочекатись команди “відбій”. Але ми втішались тим, що майбутній десантник має пройти через вогонь, воду та мідні труби в усі часи. Нас зігрівала думка про те, що через певний час і ми станемо справжніми “профі”. Крім того, нас об’єднували славі традиції ВДВ, чуйне ставлення до нас старших товаришів та командирів. Про таке явище, як дідівщина, ми навіть не замислювались, у нас просто були відсутні передумови для цього ганебного пережитку минулого. Але висока вимогливість наставників, дисципліна, відповідальність за чітке та якісне виконання службових обов’язків стали для нас головною мотивацією усієї служби. І я вдячний цим рокам, які збагатили мій життєвий досвід, дали путівку у майбутнє. Армійський досвід став мені у нагоді і після звільнення, я обіймаю відповідальну посаду в своїй організації. Але армія навчила мене не тільки перемогати, а й бачити перспективу. Після закінчення вищого навчального закладу я маю бажання піти на військову службу за контрактом, тим більше, що сьогодні вона стає все привабливішою. І не тільки у матеріальному відношенні, а й щодо конкретного зростання до неї уваги з боку державного керівництва. А це дає привід для оптимістичних прогнозів...”

Старший лейтенант Олексій Таран, начальник інформаційно-аналітичної групи 215-ї авіаційної комендатури, м.Полтава. Проходив строкову військову службу у 1998-1999 роках на посадах стрільця роти охорони та водія автомобільного взводу Харківського інституту льотчиків.

“...Особисто для мене служба у Збройних Силах України – головний сенс мого життя. Я довів це і собі, і своїм рідним та друзям. Адже розпочав свою військову кар’єру з її азів: спочатку була строкова служба, потім – служба за контрактом. І нарешті, подолання важливого етапу мого професійного зростання – отримання офіцерського звання. Але кар’єрний аспект є лише продовженням моїх життєвих принципів, які ще з дитячих років базуються на відповідальності, сумлінності, самодисципліні та готовності прийти на допомогу товаришеві у скрутну мить. Як на мене, то служба у Збройних Силах, з одного боку, є віддзеркаленням рис особистого характеру, коли ти маєш змогу перевірити себе шляхом випробувань і морально-психологічного, і фізичного плану. А з іншого – бути оціненим і товаришами по службі, і суспільством відносно своєї придатності до тієї справи, якій себе присвятив. За усі роки своєї служби я жодного разу не пожалкував про свій вибір, незважаючи ні на які негаразди. І з великою вдячністю сьогодні згадую своїх перших наставників з Гайсинської учбової частини, які допомогли мені у становленні як військовослужбовця, адже перший крок – він завжди найважчий. Та коли його подолав, то значить віра у свої сили тебе вже не покине. Бо така професія, як захисник Вітчизни, варта того, щоб нею пишались, і кожен день для тебе був наче екзамен на витривалість...”

Сержант запасу Олександр Дарєв, м.Полтава. Проходив строкову військову службу у 2006–2007 роках в одній з військових частин на Запоріжжі, на посаді заступника начальника варті. Нині – приватний підприємець.

“...Може, це виглядатиме дивно, але саме завдяки військовій службі я по-справжньому відчув гармонію життя. Специфічний характер виконання завдань, які, без перебільшення, можна назвати бойовими, передбачала не тільки спілкування зі своїми товаришами та командирами, а й з асоціальним контингентом. І на деякі речі я почав дивитись зовсім по-іншому. Якщо такі поняття, як честь, гідність, вірність присязі, чіткість виконання своїх обов’язків, сумнівів не викликають, то такі чесноти, як доброта, чуйність, порядність заставили мене переосмислити своє місце у житті. Адже для когось життєві випробування стали школою змужніння, а для когось – кроком у прірву, звідки дуже важко повернутись до нормального життя. І виходить, що людина має вчитись не тільки на своїх, а й на чужих помилках. Це теж школа.

У війську я навчився багато чого – влучно стріляти, удосконалив свій фізичний гарт, отримав командно-методичні навички у роботі з підлеглим особовим складом. Але найголовніше – я навчився цінувати свій вільний час, не боїтись перешкод та труднощів, став більш упевненим у своїх силах. Це дуже допомагає мені сьогодні у моїй професійній діяльності. А ще – я зрозумів, що рушійною силою життя є кохання. Цьому підтвердження – моя дружина і дочка, заради яких я і буду майбутнє...”

Володимир Лазарєв. “Крила України”. Фото автора.

ЗАХИСНИК ВІТЧИЗНИ

Про “армійське життя” з Вікторією Куриленко

У Криму все частіше починають говорити про мужніх чоловіків військових професій. Так, днями в рамках військово-патріотичного телепроєкту Регіонального медіа-центру Міністерства оборони України (м. Сімферополь) та телеканалу “Кримський кабельний канал” вийшла в ефір чергова військово-патріотична телепрограма “Армійське життя”. Її героями стали моряки флагмана вітчизняного флоту “Гетьман Сагайдачний”, військові льотчики-випробувачі, “чорні берети” та воїни-танкісти.

Увазі чисельної глядацької аудиторії “Кримського кабельного каналу” пропонуються найбільш важливі та цікаві події з життя вітчизняного війська, участі українських військовослужбовців у міжнародних навчаннях та операціях. Також населення інформується про хід реформування Української армії, важливі державні рішення в оборонній сфері. До речі, проєкт доступний і в мережі Інтернет.

В рамках спільного проєкту військові та цивільні журналісти побували на аеродромах та полігонах Криму, у найвіддаленіших гарнізонах, їх тепло зустрічали і в родинному колі військовослужбовців. Завдяки роботі телевізійників глядачі стали свідками звитяги та доблесті військовослужбовців Збройних Сил України під час встановлення нових світових рекордів, боротьби з піратами в Аденській затоці, проведення масштабних міжнародних військових навчань в Європі.

Журналісти брали активну участь у військово-спортивних заходах, польових виходах та стрільбах, налагоджено якісну і плідну співпрацю з Центральною телерадіостудією МО України (м. Київ), телерадіокомпанією Міністерства оборони України “Бриз” (м. Севастополь), телерадіо каналами міст Сімферополь, Феодосія та Керч. А завдяки сучасним технологіям в сюжетах телеканалу звучать і новини про українських військовиків від світових агенцій.

За словами Головного редактора Кримського кабельного каналу Вікторії Куриленко, саме люди у військових одностроях своїми вчинками надають громадянам приклад патріотизму, любові до рідної землі, приклад, який варто наслідувати.

Руслан Семенов. АР Крим.

Курс до наступних перемог

В авангарді військової освіти та науки по праву знаходиться Харківський університет Повітряних Сил імені Івана Кожедуба. Нещодавно його дружній колектив відзначив 10 років з дня формування військової установи на базі двох провідних навчальних закладів оборонного відомства. Проте біографія ВНЗ починається з 1930-го – з часу створення 9-ї військової авіаційної школи льотчиків та льотчиків-спостерігачів. З тих пір було підготовлено більш ніж 125-тисячну армію випускників.

Зараз у стінах багатопрофільного навчального закладу успішно розвиваються фундаментальні та прикладні наукові дослідження, а також здійснюється підготовка кваліфікованих фахівців тактичного рівня за всіма основними напрямками і спеціальностями Повітряних Сил, армійської авіації та протиповітряної оборони Сухопутних військ.

Нині у видовому навчальному закладі служать, викладають, навчаються та проходять підготовку близько 5 тисяч осіб, які своїми стараннями примножують надбання попередніх поколінь.

Славна історія як імпульс розвитку

Треба зазначити, що Харківський університет Повітряних Сил імені Івана Кожедуба увібрав у себе історію та традиції 11-х військово-навчальних закладів, де тривала підготовка як вітчизняних кадрів, так і іноземних фахівців тактичного і оперативно-тактичного рівнів.

Безумовно, добрим прикладом для нинішнього покоління вихованців університету є 578 випускників – Героїв Радянського Союзу, з яких 28 двічі удостоєні цього високого звання, а маршал авіації Іван Кожедуб, ім'я якого носить вуз, навіть тричі.

Крім того, у строю "кожедубівців" – 27 льотчиків-космонавтів та три колишні міністри оборони. Рівняння на цих людей додає викладачам відповідальності за своїх вихованців, а курсантам – наполегливості в оволодінні обраною професією.

Зі створенням три роки тому при ХУПС Військового коледжу сержантського складу, окреслився новий напрямок діяльності закладу. Сотні молодших командирів інженерно-авіаційного профілю, які пройшли курс навчання в Харкові, мають тільки позитивні відгуки з боку безпосередніх начальників та успішно просуваються по службі.

Сьогоднішнім науковцям та викладачам вишу добре відомо те, що стійкі практичні навички з експлуатації сучасних літальних апаратів та засобів протиповітряної оборони формуватимуться лише під час практичного відпрацювання спеціальних вправ на аеродромах чи тактичних полях. Для цього в Харкові активно впроваджують тренажерні системи і комплекси, вдосконалюють методики застосування зразків озброєння.

Прикладом активного введення в дію новацій в систему підготовки офіцерів стало розгортання одразу двох сучасних тренажерів навчально-тренувального літака типу Л-39 "Альбатрос" (ТКС-Л-39).

Нововведення встановлено у класах льотного факультету та на аеродромі 203-ї навчальної авіаційної бригади.

– ТКС-Л39 за основними пока-

зниками є високоефективним автоматизованим навчально-тренувальним засобом для підготовки льотчиків. Нове обладнання дозволяє відпрацювати 100% підготовчих вправ, не менше 85% основних завдань з пілотування та майже такий же відсоток вправ з бойового застосування та дій в особливих умовах польоту, – пояснив заступник начальника льотного факультету з виховної роботи підполковник Михайло Кузнецов.

Іншим яскравим прикладом переходу на нове і сучасне можна назвати введення в дію декілька років тому навчально-тренувального комплексу вертольота Мі-8МТВ (НТКВ Мі-8МТВ). Ця розробка фахівців "НВО "АВІА" з міста Кременчука, що на Полтавщині, вмістилася у три спеціальні класи та значно покращила рівень підготовки вертолітників і фахівців інженерно-технічного профілю.

Льотчикам – "високу" майстерність

Серед головних змін в системі льотної підготовки, що вже успішно впроваджено, можна назвати переведення навчання курсантів-пілотів з чотирирічного терміну на п'ятирічну програму. У таких перемінах були зацікавлені, перш за все, курсанти льотного факультету, які після випуску замість бакалавра, як зараз, отримуватимуть освітній рівень спеціаліста.

За прогнозами, протягом п'яти років випускники, які слу-

житимуть у винищувальній, бомбардувальній, розвідувальній та штурмовій авіації, матимуть загальний наліт у межах 220–230 годин. Цей показник складатиметься з 40 годин польотів на легкомоторному літаку, 140 годин – літаку типу Л-39 та ще 40-50 годин виконання завдань на бойовому літаку.

– Після впровадження нових підходів наші вихованці, яких ми готуватимемо для служби у військово-транспортній авіації, вже на молодших курсах матимуть наліт на легкомоторному літаку 40 годин, після

керування літаком Л-39 – ще 80, а згодом у кріслі Ан-26 відпрацюють у небі 83 години. Таким чином, за п'ять років навчання їхній наліт складатиме 203 години, –

окрім іншого, передбачає навчання за багатоступеневою схемою із залученням на перших етапах легкомоторних літаків, використання сучасних тренажерів, здатних до 90 відсотків імітувати умови польоту, а також практичні польоти на бойових літаках.

Що це дозволить? Скажімо, навчання на легкомоторних літаках значно заощадить витрати на професійну підготовку. Використання цивільного Як-52 зменшить вартість підготовки льотчика майже на 20 відсотків, а також дасть змогу точніше визначити подальшу спеціалізацію курсантів чи перепрофілювати декого з них на нелюбні фахові напрямки.

Такі кардинальні зміни у підходах до льотної практики обумовлюються вимогами часу, подальшим просуванням на шляху розвитку і реформування українського війська. Адже за новаціями – наше майбутнє.

розповів начальник штабу – перший заступник начальника ХУПС генерал-майор Олексій Котов.

Приміром, майбутні льотчики армійської авіації матимуть 190 годин нальотного часу. З них на поршневому вертольоті – 40 годин, на Мі-2 – 60, на Мі-8 – 50 і ще 40 годин – в кабіні бойового вертольота.

Загалом перебудова системи підготовки військових льотчиків,

Полігонні та аеродромні будні

Не менш кардинальні зміни зараз відбуваються у 203-ій навчально-авіаційній бригаді, розташованій у Чугуєві. Так, на фондах частини створюються спеціалізовані навчальні центри, де кожен факультет матиме власну польову навчальну і матеріально-технічну базу, сучасні зразки озброєння і техніки. Крім того, в новому структурному підрозділі спроектовано тактичне поле, інженерне містечко, топографічний майданчик, вогнева (штурмова) смуга, парашут-

Начальник Військового коледжу сержантського складу ХУПС полковник Костянтин Сюлев:

– На сучасному етапі розвитку Збройних Сил вимоги до рівня професіоналізму та компетентності сержантів постійно підвищуються. Тому в навчанні курсантів ставиться акцент на вихованні лідерських якостей та дбайливого ставлення до дорученої державою сучасної техніки. Наші випускники направляються служити не до

якихось тилових підрозділів, а на аеродроми бойових авіацій. Забезпечення складної роботи пілотів – головне завдання, яке під силу сержантам-кожедубівцям.

Курсант 1-го курсу інженерно-авіаційного факультету молодший сержант Юлія Тищенко:

– Для духовного розвитку курсантів та студентів у нас створено всі умови. Так, при двох клубах університету діють вісім колективів художньої самодіяльності, декілька студій бального та спортивного танців. Гордістю університету є багаторазовий лауреат національних і міжнародних кон-

курсів вокальний ансамбль "Екіпаж", у складі якого маю честь виступати і я. А наша команда КВН – дворазовий чемпіон Ліги силових структур.

Курсант 3-го курсу ВКСК ХУПС старший солдат Володимир Антіпін:

– За час мого навчання я зрозумів усю відповідальність військової професії і майбутньої аеродромної роботи. Проте на сержантських погонах я не зупинюся. Після закінчення коледжу я планую знову вступити до університету та здобути фах офіцера-вихователя. Завжди бажати тільки кращого та ставити перед собою вищу "планку" майстерності мене передалося від моїх командирів.

не містечко тощо. Також у планах кожедубівців є отримання комплексного тренажера літака-винищувача типу МіГ-29 та докорінна модернізація симулятора вертольота Мі-8 МТВ.

Серйозних змін зазнає і підгото-

вка фахівців протиповітряної оборони Сухопутних військ. Так, незабаром до Харкова прибуде спеціальне тренажерне обладнання, розроблене фахівцями Науково-виробничого підприємства "Енергія 2000" (м. Київ). Остання новачка включає клас водіння гусеничної машини ГМ-352 (ЗСУ 2С6 "Тунгуска") та багатоцільового тягача МТЛБ (БМ 9А35 "Стріла-10"), класи водіння БАЗ-5937 на динамічній платформі, класи вогневої (спеціальної) підготовки екіпажу ЗСУ 2С6 "Тунгуска", бойового розрахунку зенітного ракетного комплексу "Стріла-10", стрільців-зенітників переносного зенітного ракетного комплексу "Ігла", бойового розрахунку зенітного ракетного комплексу "Оса-АКМ".

Для майбутніх офіцерів радіотехнічних військ ППО розроблятимуться тренажери, які виявляють повітряні цілі, визначають їхні координати та видають радіолокаційну інформацію. У воїнів-локаторників незабаром з'являться класні варіанти сучасних радіолокаційних станцій типу 5Н84А та інші тренажери, які забезпечують підготовку курсантів до роботи на сучасних автоматизованих системах "Ореанда-РТВ", АС 30І тощо.

Тим часом, фахівці факультету зенітних ракетних військ та Наукового центру Повітряних Сил активно виконують оперативне завдання щодо створення автоматизованих робочих місць для тренажерної підготовки на засобах зенітного ракетного комплексу С-300П.

Отже, перед командуванням університету та факультетів стоять досить важливі завдання щодо надання навчальному закладу сучасного обличчя у плані подальшого розвитку ХУПС та військової науки в цілому. І, хочеться вірити, незламний дух та стремління кожедубівців до висот неодмінно подолають нові рубежі професіоналізму і допоможуть прокласти курс до наступних перемог.

– У нашому вузі вчаться справжні романтики п'ятого океану та ті, кому близька до серця робота вартового неба, – говорить виконуючий обов'язків начальника ХУПС, військовий льотчик першого класу полковник Андрій Алімпієв. – Ці ідеалістичні пориви відчуваю і я з першого курсу навчання в нашому університеті. Проте носити гарний синій однострій чи шеврон Повітряних Сил – це велика відповідальність. Звання "випускник ХУПС" треба заслужити своїм старанням і наполегливістю в оволодінні спеціальністю. Саме на цих принципах і ґрунтується робота військових наставників.

Дмитро Горбунов.
м.Харків.
Фото автора
та Дмитра Чалого.

Кращі імена вищої школи Харківщини

Експозиція Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба отримала високу оцінку на щорічній виставці наукових розробок вчених Харківської області.

Під час виставки "кожедубівці" представили свої найкращі досягнення. Зокрема, було продемонстровано триступеневу систему льотної підготовки курсантів-льотчиків, інформаційно-діагностичну систему безрозбірного контролю технічного стану авіаційної техніки, спеціалізований модем командної радіолінії управління літаками та аналого-цифровий перетворювач радіолокаційних інформацій тощо.

– Мої підлеглі представили

ли на загальний розсуд декілька передових технологій. Так, високо були оцінені макети пристроїв, що імітують роботу реальних зразків та окремих систем зразків озброєння у складі комплексної системи оперативно-тактичних розрахунків та імітаційного моделювання "Віраж-РД", – розповів виконуючий обов'язки начальника Харківського університету Повітряних Сил полковник Андрій Алімпієв.

Окрім цього, була прове-

дена церемонія нагородження переможців щорічного конкурсу вищих навчальних закладів "Вища школа Харківщини – кращі імена". У номінації "Завідувач кафедри" переможцем став викладач факультету автоматизованих систем управління та наземного забезпечення польотів авіації доктор технічних наук, професор полковник Костянтин Васюта.

Дмитро Чалий.
м.Харків.
Фото автора.

Вітаємо ювіляра!

Майор Михайло Бойко прослужив у частинах Військово-Повітряних Сил чверть століття. Ювіляр завжди відзначався командуванням та керівництвом фінансово-економічного управління Військово-Повітряних Сил України, а також характеризувався колегами як прекрасний спеціаліст, добросовісний офіцер, надійний товариш та порядний сім'янин. Він виховав двох дітей, які також стали захисниками Вітчизни: донька Наталя проходить службу у його рідній частині у Старокосянтинові, а син, Павло – вже капітан: пішовши батьківським фінансово-економічним шляхом, сьогодні він проходить службу в фінан-

6 грудня свій День народження відзначає ветеран Збройних Сил України майор запасу Михайло Бойко. Цього разу Михайло Павлович святкує прекрасну ювілейну дату – 55 років.

сово-економічному управлінні Повітряних Сил Збройних Сил України. У свою чергу, діти подарували батькам чотирьох онуків.

У цей ювілейний день, який ще й співпадає з Днем Збройних Сил України, ми щиро вітаємо ювіляра та зичимо йому усіляких гараздів, міцного здоров'я, сил та натхнення! Ваш службовий шлях та життєва позиція є гідним прикладом для наслідування молодим поколінням захисників Вітчизни! З ювілеєм Вас, Михайле Павловичу!

Колектив фінансово-економічного управління ПС ЗС України, товариші по службі, рідні та близькі.

Традиціям вірні

Наприкінці минулого місяця колектив Херсонської гвардійської зенітної ракетної ордену Червоного Прапора бригади відзначив пам'ятну дату – 72-у річницю з дня заснування.

Святкування розпочалося з урочистого шикуння, під час якого на адресу іменинників лунало багато теплих слів та побажань. За доброю традицією на свято завітали представники Херсонської міської адміністрації, ветерани частини, представники духовенства та підшефні організації міста й області.

Загалом як у гостей, так і в особового складу бригади святкові заходи залишили приємні враження. В теплій, дружній атмосфері відбулась зустріч з ветеранами частини, які поділилися спогадами, ще раз нагадавши про міцність бойового братерства бригади. Особливо цікавими були розповіді першого командира бригади генерал-майора Миколи Гарголи.

На закінчення урочистостей відбувся концерт за участі творчого колекти-

ву військової бригади та художньої самодіяльності "Палацу молоді і студентів" міста Херсон, під час якого лунали українські народні пісні, виконувалися танцювальні номери. Святкова програма дуже сподобалася особовому складу військової частини та гостям.

Минають роки, насичене подіями життя висуває перед військовослужбовцями бригади інші вимоги, ставити нові завдання. Незмінними та священними залишаються традиції, закладені військовими і працівниками Херсонської гвардійської бригади різних поколінь – честь та гідність, братерство і взаємодопомога, високий професіоналізм та відданість своїй справі, пильне несення бойового чергування і постійна готовність до захисту повітряних рубежів Вітчизни.

Володимир Нор. м.Херсон.

ІСТОРИЧНА ДОВІДКА: Полк, від якого бере своє коріння Херсонська бригада, був заснований у місті Кадникові Вологодської області в період з 16 вересня по 25 листопада 1941 року, при 27-му запасному авіаційному полку. В різні часи Великої Вітчизняної війни частина брала участь у захисті Москви, боронила небо від ворога у Сталінградській та Курській битвах, битвах за Дніпро та Київ. За проявлені героїзм та мужність особового складу у Сталінградській битві наказом Народного комісара оборони СРСР від 31 березня 1943 року №145, частина отримала звання "Гвардійська", а 15 грудня 1943 року полку від імені Президії Верховної Ради СРСР було вручено гвардійський прапор. Загалом, з 1941 по травень 1945 року було здійснено 126 повітряних боїв (зокрема 10 нічних) та збито 96 літаків супротивника, з яких 6 – уночі.

В різний час у військовій частині проходило службу 7 Героїв Радянського Союзу: В'ячеслав Башкіров, Леонід Кальян, Анатолій Лук'янов, Микола Морозов, Олексій Новіков, Борис Терновий, Андрій Локтіонов. За весь період існування 128 військовослужбовців були нагороджені орденами та медалями Радянського Союзу. А в 1975 році за заслуги перед Батьківщиною, успіхи у бойовій підготовці та з нагоди 30-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні наказом Президії Верховної Ради СРСР частина нагороджена орденом Червоного Прапора. Невдовзі після проголошення Незалежності України, 19 січня 1992 року гвардійці склали присягу на вірність народу України.

Сьогодні на озброєнні бригади знаходяться потужні та надійні зенітно-ракетні комплекси С-300. Але головне у бригаді – це люди, які витримують весь тягар військової служби, міцно тримають "ключі" від неба Таврії. Сьогодні у мирний час воїни Херсонської гвардійської бригади цілодобово несуть бойове чергування з контролю використання повітряного простору над територією Миколаївської та Херсонської областей, а також здійснюють попередження спроб порушення її повітряних кордонів.

*Нелегкая, суровая,
мужская вам всем одна
профессия дана.*

*В заоблачность высот
родного края в неведомый про-
стор зовет она.*

*Разбег и взлет, мелькание
огней, полоска убегающего
света, неяркость очертанья
фонарей – в ночи корабль как
призрак, как комета.*

*Смешалось все: простор
родной земли, шлейф
огненный мерцания звезд, ды-
хание космоса, колючее
дыханье, все наши с вами
встречи, расставания –
все в вихре в том,
в космической дали...*

*И только позывные от земли, и
только чувства пламенного
сердца выводят вас из той
кромешной мглы к родным
просторам, дорогим вам
с детства.*

*Нелегкая, суровая, мужская вам
всем одна профессия дана,
крылом своим границу
прикрывая, вы отдаете ей себя
до дна.*

*Так будьте счастливы, живите
в мире, чтобы взлетать
в простор небесной сини,
восходы солнца каждый раз
встречать, чтоб седины своей
не замечать.*

*Здоровья мы желаем вам
сполна, чтоб не слабела
крепкая рука, души
нежнейшей, – не суровой, нет.
Чтоб жили мы в любви, не зная
бед, чтоб нам внимания
побольше уделяли, ну и
конечно, чаще помогали.
За вас, любимые, бокалы
поднимаем и праздник общий
наш мы с радостью встречаем!*

*От имени боевых подруг
Валентина Костиневич (Деточкина),
вдова бывшего командира 138-й иад
полковника В.Г.Костиневича.*

Для кожного з нас черговий прожитий рік – це не просто можливість зібрати за святковий стіл своїх рідних та близьких тобі друзів. Це – привід ще раз осмислити свої вчинки та рівень самодостатності, оцінити досягнуте та можливість до здолання нових вершин у дні прийдешньому. Інакше кажучи, це нагода для самоаналізу та роздумів, які визначають і ступінь громадянської зрілості людини як особистості, і її життєву позицію, і місце у соціумі.

Але дні народження відзначають не тільки люди. Міста та се-

ла, підприємства та установи, не кажучи вже і про матеріальні предмети – монументальні споруди, навчальні корпуси, житлові будинки, кораблі, літаки тощо. Адже за будь-яких обставин день народження – це торжество життя, творчості, динаміки руху вперед, наступності поколінь і, беззаперечно, кохання. Саме воно є джерелом того самого натхнення, яке дарує життя усьому живому і тому, що його супроводжує складними лабіринтами буття. Саме тому нинішній день народження особовий склад Миргородської авіаційної бригади тактичної авіації винищувальної зустрічає зі змішаними почуттями, які поєднують і гордість як за героїчне минуле частини, так і за сумлінну працю нинішнього покоління воїнів-авіаторів, що гідно несуть бойову варту із захисту незалежності та суверенітету України, і готові в будь-який час у визначені терміни виконати завдання за призначенням. Тут і розуміння міри відповідальності за доручену справу, і чітко визначені пріоритети, спрямовані на підвищення льотного вишколу та всебічну підготовку молодих фахівців. Але тут – і присмак гіркоти за повільність державних реформ у військовій галузі та недофінансування, проблеми соціально-побутового характеру, які, на жаль, не дають можливості у повній мірі розкрити потенціал можливостей і особового складу, і техніки. Та попри усе вони міцно тримають руку на пульсі неба нашої держави. Тому

що роблять свою справу з любов'ю. До неба. До своєї професії. До своїх рідних та близьких, які, незважаючи ні на які повсякденні труднощі, вірять у свої захисників. Мабуть, саме це і є головною візитівкою авіаційної бригади, якою сьогодні командує полковник Олег Гесь.

й у повоєнний та сьогоднішній час. Достатньо лише згадати, що враховуючи високий вишкіл та підготовку льотного та інженерно-технічного складу, полк одним з перших у різні роки переходив на нові типи літаків. Зокрема, з 1949 року і до моменту отримання частиною досконалого вини-

СРСР жодного прецеденту, коли б частина не відповідала тим вимогам, які ставило перед нею вище командування. На зламі історичних подій розпаду Радянського Союзу полк у січні 1992 року в числі інших військових формувань склав Присягу на вірність народові України, відкривши нову сторінку своєї історії, вписавши в неї нові здобутки та імена.

Вперше в історії незалежної держави у червні 1998 року літак Су-27 під керівництвом полковника Івана Черненка здійснив переліт з Європи до Північної Америки (на авіабазу Сеймур-Джонсон). На сьомому авіаційному показі SIAD, що відбувся у Словаччині у 2004 році, кращим було визнано показовий політ підполковника Федора Тищука. Частина стала постійним учасником спільних навчань з країнами СНД, базою проведення перших спільних міжнародних українсько-американсько-польських навчань "Безпечне небо-2011". А наступного року екіпажі авіабригади надійно забезпечили повітряну складову міжнародних футбольних змагань "Євро-2012", отримавши найвищу оцінку у його організаторів. З такою ж філігранністю, майстерністю та навіть шармом у роки проведення повітряних парадів на честь Дня незалежності України наші пілоти викликали шквал овацій у киян під час проходу над Хрещатиком.

Цей список упевнено можна доповнити і досягненнями нинішнього року. Високий льотний ви-

Спіратись на досвід минувшини – з вірою дивитись у майбутнє...

– Так, нам є чим пишатись і на кого рівнятись, – розпочав зі мною розмову командир авіаційної бригади полковник Олег Гесь. – І не тільки героїчними здобутками особового складу частини у роки Великої Вітчизняної війни, а

щувача Су-27, він освоїв літаки МіГ-15, МіГ-17, МіГ-21бис та МіГ-21 СМ. У різний час мінялась техніка, люди, а завдання перед полком залишались незмінними – у будь-який час бути готовим виконати свій обов'язок перед Батьківщиною та народом. І не було на теренах колишнього

"Крила України" №32.

15-го міжнародне авіашоу в Кічкеметі (Угорщина) – перше після багаторічної перерви, коли українські військові льотчики за кордоном демонстрували свій бойовий літак. Така честь випала льотчикам із Миргорода.

Одним із яскравих елементів міжнародного авіаційного шоу "International Air Show-2013", що відбувся у м.Радом, Республіки Польща, стало виконання льотчиками першого класу підполковниками Олександром Оксанченком та Дмитром Фішером демонстраційних польотів на Су-27УБ.

"Крила України" №35.

Політ у вирі часу згідно з плановою таблицею

шкіл та професійні навички особовий склад частини продемонстрував під час проведення двосторонніх дослідницьких навчань "Чумацький шлях-2013", спільних українсько-білоруських навчань щодо перевірки ППО. Але головним екзаменом цього року стали міжнародні покази авіатехніки, які відбулись у Польщі, Словаччині, Угорщині та Чехії. У черговий раз наша країна підтвердила свій імідж держави з гідним авіаційним потенціалом та майстрами льотної справи. І це при тому, що авіабригада, окрім зазначених заходів, несе постійне бойове чергування.

За цим, беззаперечно, стоїть сумлінна повсякденна праця і льотної складу, і наземних спеціалістів, тому слів щирої подяки заслуговують усі, без винятку, військовослужбовці і цивільні працівники нашого великого колективу. Звісно, при належному забезпеченні паливом та колесами ми почувались би більш впевнено. Але і за існуючих умов динаміка підвищення класної кваліфікації пілотів має місце: цього року перший клас отримав командир ескадрильї підполковник Олег Паливода. Усе впевненіше "стають на крило" молоді пілоти. Завдяки активізації впровадження концепції переходу Збройних Сил на контрактну службу ми отримали значно більшу кількість бажаних службовців, ніж у минулі роки. І тепер відбір на вакантні посади здійснюється на конкурсній основі. Звісно, хотілося б, щоб речове забезпечення новоприбулих, та й інших категорій військовослужбовців частини, як і усіх у Збройних Силах, було б таким самим динамічним, як і кадрава комплектація.

Боездатність авіаційної бригади сьогодні напряму залежить від якості складової стану та безаварійної роботи авіаційної техніки. І тут не можна не згадати тих, кому ми у великій мірі завдячуємо своїми здобутками – трудовому колективу Запорізького державного авіаремонтного підприємства "МіГремонт" на чолі з Сергієм Андрійовичем Фурділом. Тому, що ми досягли за останні роки, ми у великій мірі зобов'язані саме авіаремонтникам. Достатньо зазначити, що завдяки їхній виснажливій та продуктивній праці відновлена

третина авіапарку частини, яка пройшла капітальний ремонт і у повному обсязі у визначені терміни отримала необхідне обслуговування. Саме відновлені літаки несуть бойове чергування, залучаються до виконання найвідповідальніших завдань, і ми впевнені, що техніка нас не підведе, адже пройшла відновлення у майстрів своєї справи, фахівців найвищого ґатунку. Саме тому ми без пафосу називаємо запорізьких авіаремонтників своїми бойовими побратимами. Це – наш надійний і перевірений тил.

Жива вода джерел сердець людських втамовує життя пізнання спрагу

Так, саме естафета поколінь, що передають миргородські авіатори кожній молодій зміні, є ключем до збереження та примноження славних традицій цієї авіаційної бригади. Багато сочень молодих пілотів у різні роки тут не тільки самі отримали путівку у небо, а й виховали нову каденцію льотчиків-винищувачів. Серед них – підполковники Геннадій Мельников, Дмитро Тендітніков, полковники Микола Кашуба, Леонід Резчиков, Андрій Ярецький, Леонід Ленець, Юрій Кришталь, які командували частиною у різні роки, у тому числі і незалежності України. Це неперевершені майстри льотної справи – Іван Черненко, Федір Тишук, Нагім Мусаєв, Сергій Журавльов, Олексій Данилюк та багато інших, що стали мудрими наставниками для сьогоднішніх повітря-

них бійців. Сьогодні гордістю не тільки авіаційної бригади, а й усіх Повітряних Сил Збройних Сил України є льотчики-аси – підполковники Олександр Оксанченко, Дмитро Фішер, які першими з числа пілотів ЗС України виконали відповідні нормативи. Свій багатий досвід передають підлеглим полковник Сергій Ялишев, підполковники Володимир Цапенко, Олег Паливода, Володимир Слинько, Дмитро Федорченко, Євген Ільюк, Олексій Горбенко, майори Сергій Писанка, Мирослав Калашник, Олександр Ваку-

ленко, капітани Сергій Неділько, Віталій Шевченко та багато-багато інших. І хоча молодь вчиться дуже швидко, ветерани частини не бажують почуватись "за кадром" і у разі необхідності завжди готові прийти на допомогу і словом, і ділом. Цьому запорука – скріплені роками та випробуваннями міцні дружні зв'язки авіаторів усіх поколінь, і цьому автор цього матеріалу став свідком під час святкування нещодавнього 70-річного ювілею частини, на який зібралось близько трьохсот лише ветеранів полку. Спогади про минуле, полеміка щодо досягнень та проблематики сьогодення, плани на майбутнє – неможливо сухими стислими рядками передати усю гаму емоцій та енергетики того свята. Це треба відчувати і побачити особисто, щоб зрозуміти: вислів відомого кіногероя "Будем жить!" – це саме про миргородців...

15 годин до скарбнички льотної майстерності

Таким підсумком загального нальоту закінчилась льотна зміна, що відбулась цими днями у Миргородській бригаді тактичної авіації винищувальній. Польоти, що відбулись за схемою "день-ніч" у складних метеорологічних умовах, стали важливою часткою практичної підготовки особового складу частини до виконання завдань за призначенням.

Основною метою заходу було відновлення навичок льотної складу за метеоумовами і видами льотної підготовки та виконання річних перевірок. Саме з урахуванням специфіки виконання визначених завдань і була складена планова таблиця, до якої також були включені й екіпажі окремої винищувальної ескадрильї з Озерного. При цьому слід зважити і на той фактор, що польоти відбулись за умов несення бригадою постійного бойового чергування у системі ППО країни. А організацію льотної зміни та контроль за виконанням її елементів на місці здійснювали особисто заступник командувача Повітряних Сил Збройних Сил України з авіації – начальник авіації генерал-лейтенант Василь Нікіфоров та перший заступник командира ПвК "Центр" Повітряних Сил Збройних Сил України полковник Андрій Ярецький.

Польоти розпочались з вильоту на розвідку погоди екіпажем у складі майора Влада Чабанського та полковника Андрія Ярецького. І вже після аналізу метеообстановки та прийняття рішення на польоти, пілоти приступили до виконання визначених завдань. Своєю вправністю та високу виучку продемонстрували полковник Сергій Ялишев, підполковники Олександр Оксанченко, Володимир Цапенко, Олег Паливода, майори Віктор Нагорян-

ський та Ігор Дячишин, капітан Віктор Данилюк. І це при тому, що цього дня головними екзаменаторами практичної виучки екіпажів стали не тільки представники вищого командування, а й погодні умови, які іноді вносили свої несподівані корективи. Але завдяки майстерності льотної складу, високій організованості та чіткому виконанню своїх обов'язків наземних фахівців усіх напрямків і ця льотна зміна отримала відмінну оцінку.

Слова щирої вдячності та глибокої шани заслужив інженерно-технічний склад – підлеглі заступника командира авіабригади з інженерно-авіаційної служби майора Володимира Білоножка. Надійний та безперебійний зв'язок забезпечили підлеглі майора Сергія Калашника. На висоті були і спеціалісти підрозділу аеродромно-технічного забезпечення, штабу і тилу. А надійне управління в повітрі та на землі забезпечила група керівництва польотами на чолі з підполковником Русланом Адельгеймом.

Не відстали цього дня від результатів досягнень своїх бойових побратимів і пілоти окремої авіаційної ескадрильї з Озерного. Так, упродовж виконання льотних завдань свій фаховий вишкіл удосконалили підполковник Олександр Довгач, майор Євген Коржау і капітан Юрій Чехівський.

Володимир Лазарєв. "Крила України".

Фото автора, Олександра Гольца, з архіву Дмитра Фішера, Віктора Шклярука.

"Крила України" №37.

У Словаччині, на авіабазі Сліач, українські військові льотчики продемонстрували майстерність та техніку пілотажу на літаку Су-27УБ в рамках проведення традиційних льотних днів SIAF 2013.

У чеському місті Градец-Кралове пройшло ювілейне – двадцять – авіашоу. У міжнародному льотному показі взяли участь 13 країн. Відзначилися й українські льотчики – їх виступ на літаках Су-27 особливо запам'ятався глядачам.

"Крила України" №37.

P.S. Коли верстався номер газети, стало відомо, що за підсумками виконання завдань бойової підготовки, заходів зі зміцнення військової дисципліни, підтримання статутного порядку у 2013 навчальному році авіаційну бригаду, якою командує полковник Олег Гесь, визначено кращою серед авіаційних військових частин Повітряних Сил ЗС України.

РІШЕННЯ УХВАЛЕНО

Південна Корея закупить кілька сотень європейських крилатих ракет

Південна Корея ухвалила рішення закупити кілька сотень крилатих ракет Taurus KEPD 350 класу "повітря-земля" у німецько-шведської оборонної компанії Taurus Systems. Загальна сума операції оцінюється приблизно у півмільярда доларів. За словами корейських військових, ракети дозволять істотно збільшити ударну силу їх ВПС.

Рішення про те, що на озброєння будуть прийняті саме європейські високоточні ракети Taurus KEPD 350, було зроблено на засіданні Комітету з оборони, який очолює міністр оборони Південної Кореї Кім Гван Чжин. Точна кількість придбаних одиниць не розголошується, але в південнокорейських ЗМІ фігурує цифра "кілька сотень". Загальна сума угоди становить близько півмільярда доларів.

Компанія-виробник Taurus Systems привітала рішення офіційного Сеула. "Ми дуже задоволені бачити Південну Корею серед покупців Taurus

KEPD 350 і пишаємося тим, що заслужили довіру уряду країни, запропонувавши такий технологічно досконалий вид зброї", – заявив віце-президент німецько-шведської компанії Кристофер Дрєвстад.

Слід зазначити, що компанія брала активну участь в оборонній виставці ADEX-2013, яка недавно відбулася у південнокорейському місті Ільсане. Європейці не приховували своєї націленості виграти тендер південнокорейського уряду. Судячи з усьо-

го, їх зусилля не пішли марно. Для Південної Кореї досить рідкісним є випадок, коли Сеул віддає перевагу не американській зброї. До цих пір на озброєнні ВПС країни були тільки американські ракети SLAM-ER з радіусом дії 278 кілометрів.

Як відзначають корейці, Taurus KEPD 350 є більш досконалим видом зброї. Радіус дії становить майже 500 кілометрів. Це дозволить південнокорейським пілотам завдавати ударів по об'єктах у столиці КНДР, перебуваючи при цьому на своїй території – в районі міста Течжон.

Дана зброя призначена для ураження добре укріплених об'єктів, а також застосовується у тих випадках, коли потрібна дуже висока точність. Бункери, командні пункти, ракетні бази, мости, окремі позиції військ – такий список "традиційних цілей" для Taurus KEPD 350. Цей вид ракет використовує відразу три системи наведення на ціль, що робить їх невразливими для різних перешкод, які може виставляти супротивник.

АЛЬТЕРНАТИВА

Scorpion розпочав випробування

Американська компанія Textron розпочала наземні випробування перспективного штурмового літака Scorpion, повідомляє Flightglobal. Літак поки виконує пробіжки по злітно-посадковій смугі і рулювання на аеродромі підприємства у Уїчті в Канзасі. Після завершення цього етапу випробувань, Scorpion 5 грудня 2013 виконає перший політ. Як очікується, штурмовик підніметься в повітря з авіабази "Макконнел" ВПС США в Канзасі.

Розробка штурмовика Scorpion ведеться з квітня 2012 компанією Textron спільно з AirLand Enterprises. У проєкті також бере участь компанія Cessna, що займається складанням літаків. Підприємства мають намір запропонувати новий штурмовик ВПС США як більш дешеву альтернативу існуючим сьгодні штурмовим літакам A-10 Thunderbolt II і винищувачам-бомбардувальникам F-15E Strike Eagle. Крім того, Scorpion плану-

ється поставляти і на експорт.

Довжина нового двомісного штурмовика становить 13,3 метра, а розмах крила – 14,4 метра. Максимальна злітна маса літака – 9,6 тони. Згідно з проєктними розрахунками, штурмовик зможе розвивати швидкість до 833 кілометрів на годину і виконувати польоти на відстань до 4,4 тисячі кілометрів. Scorpion буде оснащений шістьма точками підвіски для ракет і бомб загальною масою до 2,8 тони.

ПЛАНИ

Три новітніх есмінці для ВМС Кореї

До 2022 року Південна Корея отримає ще три новітніх есмінці водотоннажністю 7600 тонн, які будуть оснащені високо-технологічною бойовою інформаційно-керуючою системою (БІКС) "Ічжіс". Таким чином, загальна кількість кораблів такого класу у Кореї зросте з нинішніх трьох до шести.

Як повідомило інформаційне агентство "Енхан" з посиланням на військові джерела, рішення про будівництво ще трьох есмінців з БІУС "Ічжіс" (проєкт KDX-III) буде офіційно ухвалено 22 грудня під час засідання Об'єднаного комітету начальників штабів Збройних сил Республіки Корея. Джерело також визнало, що спочатку рішення про будівництво ще трьох подібних кораблів збиралася відкласти, але нещодавно передумали. На це вплинула поведінка сусідніх держав. Було визнано, що КНДР починає становити на морі все більшу загрозу, Японія нарощує свої ВМС, претендуючи при цьому на контрольований південнокорейськими архіпелаг Токто у Східному (Японському) морі. Крім того, Китай тиждень тому в односторонньому порядку запровадив зону розпізнання ППО, куди включив і простір над підводною скелею Іодо, яку Сеул вважає своєю.

Есмінці плануються розмістити на новій базі ВМС Кореї на острові Чечжу. Там буде сформоване "мобільне морське угруповання Іодо-Токто", яке повинно забезпечувати захист інтересів Пів-

денної Кореї в зазначених регіонах. "Країни, що нас оточують, швидкими темпами нарощують свої ВМС. Ми змушені реагувати на це відповідним чином", – пояснює джерело у військовому відомстві Південної Кореї.

Разом з тим, у планах Сеула – подальше нарощування кількості есмінців з БІКС "Ічжіс". Так, в період з 2022 по 2028 рр. на ці потреби буде відведено близько трьох мільярдів доларів.

Відзначимо також, що минулого року Агентство програм оборонних закупівель Республіки Корея на прохання парламенту країни розробило "План підвищення морської могутності Кореї". Згідно з документом, для захисту своїх "базових інтересів" на морі Південна Корея повинна мати не менше трьох-чотирьох військово-морських мобільних угруповань. Кожен такий підрозділ буде складатися з двох есмінців з БІКС "Ічжіс" (водотоннажність 7600 тонн кожен), двох звичайних есмінців (водотоннажність 4200 тонн), 1 транспортного корабля, 1 корабля підтримки, двох підводних човнів (водотоннажність 3000 тонн), трьох літаків P-3с і 16 вертольотів.

У НАШИХ СУСІДІВ

Польська програма ППО/ПРО "Вісла"

У той час, як НАТО посилює заходи із захисту Європи від ракетних загроз, багато країн як в рамках національних програм, так і в союзницькому форматі прагнуть зміцнити свій потенціал ППО і ПРО. Так, Польща планує модернізувати систему ППО і ПРО до 2022 року шляхом закупівель зенітних ракет малої і середньої дальності. Програма, що одержала назву Wisla ("Вісла"), оцінюється у 16,4 млрд злотих (\$8,4 млрд), що є найбільшою національною програмою озброєнь.

Візит 4-6 листопада до Польщі держсекретаря США Джона Керрі (John Kerry) був пов'язаний з програмою військової модернізації Польщі та закупівель озброєнь, як повідомив міністр оборони Польщі Томаш Сімоньяк (Tomasz Siemoniak). Ракети-перехоплювачі SM-3 Block IIA планується розмістити на базі ВПС Польщі в Редзівіку.

Керрі та Сімоньяк відвідали 32-ту тактичну військово-повітряну базу у Ласці (центральна частина Польщі). Під час свого візиту Керрі заявив, що США не мають наміру відмовлятися від своїх планів щодо ПРО в Європі, польський об'єкт у 2018 році буде введений в експлуатацію. Зі

свого боку, Польща підтвердила свою прихильність стосовно розміщення американської бази ПРО в країні.

14 іноземних та польських компаній висловили зацікавленість в участі у польській програмі ППО/ПРО "Вісла", серед них американські Northrop Grumman, Raytheon і Boeing; французька Thales, італійська Selex, турецька Aselsan, іспанські Indra і Sener, ізраїльська SIBAT, а також польський оборонний консорціум Polish Defense Holding.

Компанія MBDA запропонувала Польщі придбати систему ППО/ПРО середньої дальності MEADS (фото) або Aster-30. США вийшли з програми

MEADS, таким чином, Польща може стати третім європейським партнером по цій системі зброї разом з Італією і Німеччиною. Частина польської промисловості в розробці MEADS може скласти від 10 до 15% при загальній вартості \$4 млрд (пропонується участь в розробці програмного забезпечення комплексу).

Румунія є ще однією ключовою країною для розміщення компонентів системи ПРО НАТО. Наприкінці жовтня було завершено будівництво об'єкта ПРО Aegis Ashore в Девеселу (південь країни). База почне функціонувати у 2015 році, вартість проєкту становить 134 млн дол.

ПЕРСПЕКТИВА

У Китаї був показаний новий навчально-тренувальний літак JL-9G "Орлан"

29 листопада після триденного переходу авіаносець "Ляонін" у супроводі чотирьох військових кораблів зайшов у порт Санья, повідомляє mil.news.sina.com.cn 30 листопада. Це повідомлення є офіційним підтвердженням того, що Санья стала другою базою після Циндао, де корабель буде базуватися.

На базі Санья створено військово-морський навчально-тренувальний центр підготовки палубних льотчиків. Як відомо, підготовка пілотів авіаносців вимагає тривалого і навчання на наземному аеродромі. Тут був показаний навчально-тренувальний літак JL-9G "Орлан" (експозиція отримала індекс "83XXX"). Повідомляється, що незабаром літаки будуть оснащені хвостовим гаком для посадки на імітатор палуби з аерофінішера-

ми.

На півночі країни у розпорядженні ВМС є база Хінчен (провінція Ляонін), де обладнана випробувальна база палубної авіації, оснащена двома трамплінами для відпрацювання зльоту з палуби авіаносця.

Імовірно, на базі Санья також буде створений випробувальний центр. Всі ці роботи показують, що ВМС НВАК мають намір виконати всі свої "стратегічні амбіції" з розвитку авіаносців і палубної авіації.

НАШЕ –
НАЙКРАЩЕ

Українське серце європейської ракети

Україна готує на грудень 2013 року поставку італійській AvioSpA першого серійного маршового двигуна четвертого ступеня для нової європейської ракети-носія (РН) легкого класу Vega.

“Двигун виготовлений, йдуть його наземні випробування, – повідомив агентству “Інтерфакс-Україна” керівник центру інформаційних зв’язків ДКБ “Південне” (Дніпропетровськ) Юрій Мошненко, додавши, що поставка двигуна європейським замовником планується на кінець року.

Як повідомило раніше агентству джерело, обізнане з деталями українсько-європейського співробітництва за програмою РН Vega, українська сторона перенесла строки поставки першого серійного маршового двигуна для європейської РН на прохання європейських партнерів.

“Беручи до уваги пускові плани наших європейських партне-

рів забезпечити запуск першої серійної РН Vega на початку 2014 року, йдучи назустріч їхнім проханням, ми змістили на цей рік передбачені контрактом на березень 2014 року терміни поставки першого серійного двигуна”, – сказав співрозмовник агентства.

“Виконання європейцями фінансових зобов’язань за контрактом здійснюється згідно із графіком”, – за-

значив він. Контракт на розробку, кваліфі-

кацію і поставку маршового двигуна четвертого ступеня для РН Vega ДКБ “Південне” і

ВО “Південмаш” (Дніпропетровськ) підписали з італійською Avio SpA в лютому 2004 року. РН Vega легкого класу призначена для виведення на сонячно-синхронну орбіту заввишки 1200 км супутників вагою до 1200 кг або на полярну орбіту заввишки 700 км супутників вагою 1500 кг. Запуски РН здійснюватимуться з європейського космодрому Куру у Французькій Гвіані.

У програмі створення РН Vega, що входить до сімейства європейських РН, беруть участь Італія, Бельгія, Франція, Нідерланди, Іспанія, Швеція і Швейцарія. Італія через Італійське космічне агентство фінансує 65% програми.

У лютому 2012 року з космодрому Куру у Французькій Гвіані був здійснений успішний пробний пуск РН, після чого Європейське космічне агентство (ESA) підтвердило замовлення на п’ять ракет Vega. У квітні того ж року партнери уклали трирічний із правом пролонгації контракт з AvioSpA на поставку перших п’яти серійних двигунів.

У травні 2013 року здійснений другий успішний пуск РН Vega, який ознаменував собою початок

комерційної експлуатації нової РН. У рамках пуску Vega вивела на навколосонячну орбіту три малих зарубіжних супутники – європейський Proba-V, в’єтнамський VNREDSat-1 і естонський ESTCube-1.

Як повідомив глава Державного космічного агентства України Юрій Алексєєв, на даний час українське та європейське космічні відомства вивчають перспективи співпраці у модернізації європейської РН Ariane-5: європейці виявляють інтерес до українських ракетних двигунів.

ESA, поряд із РФ, США, Бразилією і КНР, входить до числа основних партнерів України у космічній сфері. Уряд України і ESA підписали угоду про співпрацю у сфері використання космічного простору в мирних цілях в 2008 році.

РОЗРОБКИ

Україна забезпечила реалізацію проекту ЄКА

Завдяки одному з провідних підприємств космічної галузі України НВП “Хартрон-Арко” стала можливою реалізація проекту Європейського космічного агентства. Про це повідомили у Державному космічному агентстві.

Нещодавно з космодрому Плесецьк проведений пуск ракети космічного призначення “Рокот” з трьома європейськими науковими супутниками “СВАРМ” на борту у складі розгінного блока “Бриз-КМ”.

Як зазначили в Укркосмосі, успішному запуску на навколосонячну орбіту космічних апаратів ракетою космічного призначення “Рокот” сприяла чітка робота системи управління ракети-носія.

“Розробку приладів систем управління для російських ракет космічного призначення “Рокот” в Україні здійснює одне з провідних підприємств космічної га-

лузі НВП “Хартрон-Арко”, а виробництво – НВП “Хартрон-Плант”. Зауважень до приладів системи управління ракети космічного призначення “Рокот” немає”, – відзначили в агентстві.

“СВАРМ” (“Swarm”) є черговим проектом Європейського космічного агентства (ЄКА), що передбачає створення серії супутників Earth Explorer, завдання яких – вивчення найважливіших параметрів Землі та їхніх змін під впливом діяльності людини. Космічні апарати призначені для вимірювання магнітних сигналів, що виходять з ядра, мантії, кори, океанів, іоносфери і магнітосфери Землі.

Запуск Falcon-9 скасували за секунду до старту

Запуск американської ракети Falcon-9 з першим комерційним супутником знову відкладений через технічні проблеми. Старт мав відбутися на мисі Канаверал штат Флорида.

“Стартове вікно” для запуску телекомунікаційного апарата SES-8 було відкрито близько години. Оператори компанії SpaceX, якій належить ракета, двічі починали зворотний відлік часу, проте кожного разу він переривався з технічних причин. У перший раз запуск був зупинений в автоматичному режимі вже після старту двигунів першого ступеня – за одну секунду до відриву ракети від пускової установки. Вдруге він був зупинений операторами менш ніж за хвилину до старту двигунів. У минулий понеділок, 25 листопада, запустити Falcon-9 також не вийшло з технічних причин.

Тепер ракету доставлять в ангар для проведення інспекції двигунів. Falcon-9 спробують запустити в космос через кілька днів.

На модифікованій моделі Falcon-9 встановлені двигуни Merlin 1D, потужність яких на 60 відсотків більша, ніж у двигунів попередньої моделі. Висота ракети – 68,4 метра, вага – 505 тонн. Супутник SES-8, який вона повинна відправити на орбіту, важить 3,2 тонни. Він був розроблений компанією Orbital Sciences. Вартість апарата – 100 мільйонів доларів. Як очікується, він буде забезпечувати зв’язком Азіатсько-Тихоокеанський регіон протягом 15 років.

ПЕРСПЕКТИВА

“Галілео” працюватиме в Україні

Кабинет Міністрів на своєму засіданні прийняв розпорядження “Про підписання Спільної заяви про співробітництво в галузі розширення дії супутникових систем функціонального доповнення EGNOS на територію України між Урядом України та Європейською Комісією”.

Реалізація проекту EGNOS здійснюється на базі підписаної між Україною та Європейським Союзом Угоди про співробітництво щодо цивільної глобальної навігаційної супутникової системи – “Галілео” (грудень 2005).

Державне космічне агентство України з 1998 року вело переговори з європейськими структурами та підготовку угоди щодо приєднання України до проекту Європейської навігаційної системи “Галілео”.

Вице-прем’єр-міністру України Олександр Вілкул надано повноваження на підписання Спільної заяви з Вице-президентом Європейської Комісії, Комісаром з питань промисловості та підприємництва Антоніо Таяні з розширення дії Європейської геостационарної навігаційної служби (EGNOS, European Geostationary

Navigation Overlay Service) на територію України.

Зона дії EGNOS охоплює всю Європу, північ Африки і невелику європейську частину Росії. Так само, як і WAAS, система складається з мережі наземних станцій, головної станції, яка акумулює інформацію від супутників GPS, ГЛОНАСС і Galileo, і геостационарних супутників EGNOS, через які ця інформація транслюється на GPS-приймачі, що підтримують прийом диференційованих поправок.

8 жовтня 2013 року Європейський Союз ратифікував угоду з Україною про співробітництво у сфері супутникової навігаційної системи “Галілео”.

Система EGNOS поки не має наземних станцій в Україні. Тому сигнал супутників добре приймається у Західній Україні від стан-

цій, розташованих у Польщі, але він практично недоступний у Центральній та Східній Україні.

Опрацювання питання поширення EGNOS на територію України передбачено також Планом першочергових заходів щодо інтеграції України до Європейського Союзу на 2013 рік.

Європейський Союз виділив грант розміром у 1,45 млн євро для реалізації спільного українсько-іспанського twinning-проекту в сфері освоєння космосу, а саме: дистанційного зондування Землі та розширення системи супутникової навігації EGNOS/Galileo.

Україну в цьому проекті представляє Державне космічне агентство України, європейським стороною – Національний інститут аерокосмічних технологій (INTA, Іспанія).

КОСМІЧНІ ПРОБЛЕМИ

Причиною ручного стикування

“Прогресу” могли бути фільтри “Курс-НА”

Причиною зауважень фахівців при стикуванні “Прогресу М-21М” з МКС 30 листопада могла стати робота програмних фільтрів нової системи “Курс-НА”. Експерти розберуться з проблемою протягом тижня, повідомив РІА “Новини” президент РКК “Енергія” Віталій Лопота.

“Прогрес М-21М” штатно пристикувався до МКС, проте на останньому етапі в ЦУП прийняли рішення про перехід на ручний режим управління кораблем. Стикування успішно здійснив космонавт Олег Котов, який знаходиться на станції.

“Це нормальна ситуація при льотних випробуваннях нового виробу. Проблема може бути в програмних фільтрах. У попередньому випробувальному польоті приймальна й випромінююча антени системи “Курс-НА” працювали в телеметричному режимі, а зараз вони вже діяли як основні. Програма випробувань може бути трохи скоректована, але це нормально. Розберемося і поправимо. При розстикуванні спробуємо ще протестувати систему в ав-

томатичному режимі”, – сказав він.

Глава РКК “Енергія” відзначив, що якби перед стикуванням космічної вантажівки автоматичні “Курс-НА” з урахуванням отриманих зауважень було б дозволено працювати далі, то вона відвела б “Прогрес” назад на 400 метрів.

“Потім знову було б “прицілювання” системи на МКС, маневрування, підхід корабля до станції, завісання. Втратили б 150-200 кілограмів палива, а це приблизно три з половиною мільйони доларів. Але є багато інших способів “тренувати” нову систему, тому перейшли на штатний ручний режим причалювання”, – уточнив Лопота, додавши, що на наступному “Прогресі” “Курс-НА” тестуватися не буде.

Лопота зазначив, що робота комісії з виявлення причин неузгодженостей під час стикування триватиме ще кілька днів. “Все змодельовано на Землі. Стенди у нас чудові. Перевіримо ще раз телеметрію. Комісія була створена в суботу вночі, працюють професіонали. Думаю, що протягом тижня з усім розберемося”, – уклад глава РКК “Енергія”.

ДО 70-РІЧЧЯ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ

Роль авіації в операціях по визволенню України

Советские лётчики в боях за Днепр

Продовження. Початок у № 43-48.

Разгромив немецко-фашистские войска в битве под Курском в начале лета 1943 г., Советская армия развернула мощное летнее наступление на огромном фронте от верховьев рек Днепр и Сож до Новороссийска. В течение трёх месяцев летней кампании она отбросила гитлеровцев на запад на 400-450 километров. Враг был изгнан с Левобережной Украины, Донбасса, Тамани, Орловщины и Смоленщины. Наши войска вступили в Правобережную Украину и Белоруссию, заняли подступы к Крыму.

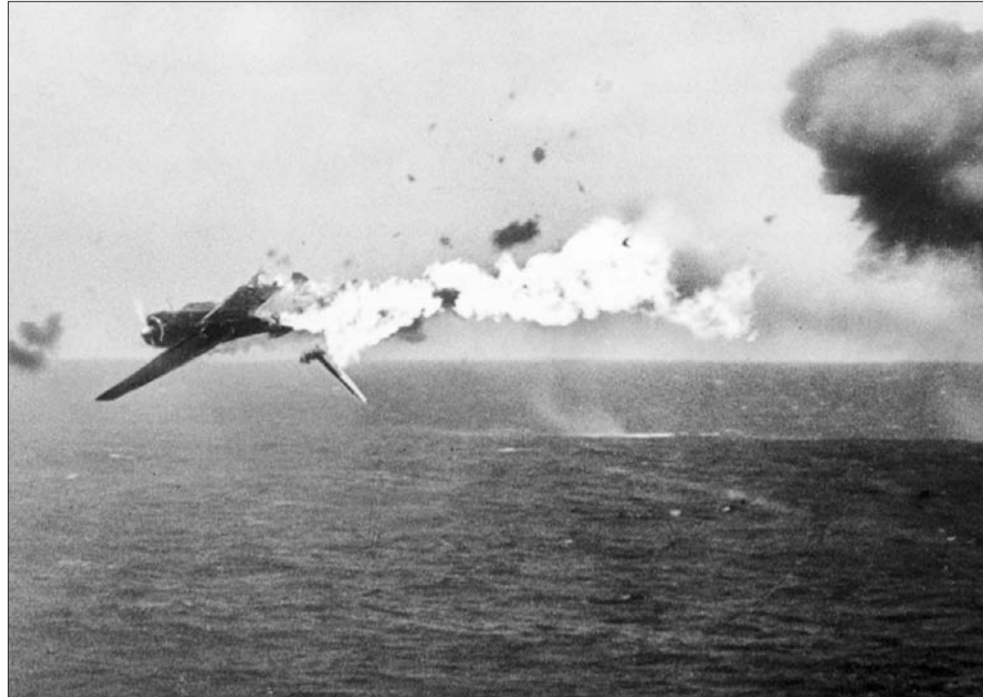
Гитлеровцы, потерпев тяжёлые поражения в предыдущих боях, стремились во что бы то ни стало остановить наступающие советские войска на Днепре. На защиту мощной полосы обороны вдоль этой широкой реки фашистское командование стянуло крупные силы своей армии. Враг пытался упорной обороной днепровского рубежа остановить наступление Советской армии и придать войне затяжной позиционный характер. Но его план был сорван.

Форсировав Днепр с хода, захватив плацдармы в районе Киева, Кременчуга и Днепропетровска, расширив их в упорной борьбе с переходившим в контрнаступление противником, войска Белорусского, 1-го, 2-го и 3-го Украинских фронтов в конце 1943 года выиграли битву за Днепр и создали условия для успеха последующих операций по освобождению Правобережной Украины.

Одновременно с битвой за Днепр Советская армия успешно провела несколько мощных наступательных операций на Западном, Калининском, Брянском, Северо-Кавказском и других фронтах. Войска этих фронтов сковывали крупные силы вермахта и тем самым оказывали значительную поддержку остальным фронтам в сражении на Днепре.

Во всех операциях, проводившихся с целью освобождения Левобережной Украины и разгрома находившихся здесь гитлеровских войск, а также в боях за захват, удержание и расширение плацдармов на Днепре, самое активное участие принимала наша авиация.

В период продвижения наших войск к Днепру бомбардировочная и штурмовая авиация успешно действовала по мостам и переправам противника. Гитлеровцы, не сумев остановить наступление наших войск, стали спешно отводить свои главные силы за Днепр. Успешные действия нашей авиации по мостам и переправам срывали эти планы врага и помогали нашим наземным войскам решить задачу разгрома и уничтожения основных сил немецко-фашистских войск на Левобережье.

Наша истребительная авиация в этот период прикрывала наземные войска, не позволяя противнику ударами крупных сил бомбардировщиков остановить их наступление.

Авиация успешно справилась со всеми этими задачами, хотя ей часто приходилось действовать с большим напряжением. Дело в том, что благодаря очень высокому темпу наступления наших войск аэродромы базирования авиации зачастую оказывались на большом удалении от объектов действий.

Наибольший интерес представляют действия нашей авиации в период боёв непосредственно за Днепр.

Особенно напряжённые бои за Днепр Советская армия развернула примерно с конца сентября 1943 года.

Основная задача, которую решала советская авиация в начальный период боёв за Днепр, заключалась в том, чтобы помочь нашим наземным войскам удерживать, а затем расширить захваченные с хода плацдармы на правом берегу Днепра. Гитлеровцы, для которых форсирование Днепра Советской армией с хода было неожиданностью, предприняли отчаянные попытки, чтобы вытеснить наши войска с правого берега реки. Против героических защитников наших плацдармов были брошены большие силы пехоты, танков и авиации. И если воины наших наземных частей не только не отступили ни на шаг, но, значительно расширив плацдармы, затем перешли с них в решительное наступление, то в этом немалая заслуга и лётчиков, проявивших в те дни исключительную самоотверженность, героизм и мастерство.

Небо над Днепром было ареной ожесточенных воздушных боев, которые вспыхивали на большом пространстве между группами самолётов самого различного состава. Бомбардировщики врага, появляясь большими группами (по 40-70 самолётов), стремились бомбардировать наши войска, захватившие плацдармы на правом берегу Днепра, разрушить переправы через Днепр. Применяя различные варианты полётов то с больших высот, то с бреющего полёта, враг старался пробиться к плацдармам. В ряде случаев это ему удавалось. Однако гитлеровцам не удалось разрушить переправы наших войск и изолировать части, находящиеся там. Эти замыслы противника сорвали наши истребители.

Советские авиационные командиры проявили при этом исключительные организаторские способности и творческую инициативу. Они организовывали свои командные пункты на правом берегу Днепра на плацдармах непосредственно вблизи командных пунктов командиров наземных войск. Отсюда они непосредственно руководили боем, перенацеливали лётчиков в зависимости от обстановки, вызывали истребители для наращивания сил. Чёткое управление с земли, непрерывное наращивание сил явились важнейшими условиями, обеспечившими нашим истребителям господство в воздухе. В результате такой организации управления наши истребители могли встречать группы вражеских самолетов еще на дальних подступах к Днепру.

Далі буде.

Британская летающая тачанка P.12 Lysander

Проект британского "Лайсендера", обозначенный как "Экспериментальный Самолет Номер 136" и получивший номер P.12, оказался наиболее известным. Более того, он стал известен как "летающая тачанка" британских Королевских ВВС!

Этот самолёт появился в конце 1940 года. В соответствии с ним кардинально переработали один из серийных экземпляров "Лайсендера". Хвостовую часть фюзеляжа укоротили, а на её заднем конце установили громоздкий макет цельноповоротной стрелковой башни "Фрэнгер-Нэш" с четырьмя пулемётами. Стабилизатор заменили вторым трапециевидным крылом с килевыми шайбами на концах.

В результате получился самолёт схемы тандем с приличной огневой мощью в задней полусфере. По идее, он должен был летать вдоль побережья и поливать высадившихся немецких солдат пулемётным огнём. О том, с какими потерями от зенитного огня неизбежно были бы связаны эти полёты, создатели машины, похоже, не думали. Как вариант рассматривалось его использование в роли ночного истребителя. Однако самолёт был уж сильно тихоходен для этой цели.

Экзотический аппарат был быстро построен и на испытаниях, как ни странно, неплохо летал. Единственный выявленный недостаток – он плохо выдерживал курс при рулёмках из-за уменьшившейся базы шасси. Тем временем угроза немецкого десанта отпала, самолёт в серию не попал, но получил мировую известность после войны как памятник безудержному полёту конструкторской фантазии. В 1944 году он разбился в одном из полётов.

Сторінку підготував Олексій Тригуб.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

9 – 15 грудня

9 грудня 1914 р. народився організатор ракетно-космічної галузі Г.О.Тюлін.

9 грудня 1936 р. народився заслужений льотчик-випробувач СРСР, Герой Радянського Союзу Г.Р.Карапетян.

9 грудня 1940 р. видано наказ НКАП СРСР про перейменування бойових літаків за прізвищами головних конструкторів – поява літаків "Єр", "Іл", "ЛаГГ", "МіГ", "Пе", "Су", "Ту", "Як".

9 грудня 1955 р. відбувся перший політ винищувача Е-5 (МіГ-21), В.А.Нефьодов.

10 грудня 1907 р. засновано Запорізьке ВАТ "Мотор Січ".

10 грудня 1910 р. народився військовий льотчик, двічі Герой Радянського Союзу Д.Б.Глінка.

10 грудня 1910 р. народився льотчик-розвідник, Герой Радянського Союзу В.І.Дончук.

10 грудня 1946 р. народився заступник командувача ВПС з БП і ВНЗ (1991-1994) М.Г.Мороховець.

10 грудня 1962 р. народився начальник штабу – перший заступник командира ПвК "Південь" М.М.Іванчук.

10 грудня 1973 р. народився начальник управління планування капітального ремонту та замовлень логістики Комагдування ПС ЗС України О.П.Макарчук.

10 грудня 2001 р. на базі Федерації космонавтики України створено всеукраїнську громадську організацію "Аерокосмічне товариство України".

11 грудня 1913 р. відбувся перший політ літака "Ілля Муромець" конструкторії І.І.Сікорського.

11 грудня 1930 р. народився військовий льотчик 1-го класу, командувач 5-ї Повітряної армії (1974-1977) І.С.Трофімов.

11 грудня 1949 р. народився льотчик-випробувач АНТК ім. О.К.Антонова В.А.Потапенко.

11 грудня 1962 р. завершено серійне виробництво винищувача-перехоплювача Су-9.

11 грудня 1998 р. перше відвідали міжнародну космічну станцію МКС "Альфа".

11 грудня 2001 р. здійснив перший політ літак Ан-38-200 із двигунами ТГД-20-03, В.В.Гончаров, В.С.Поташов.

12 грудня 1896 р. народився повітряний ас Першої світової війни Г.Є.Сук.

12 грудня 1911 р. народився льотчик-випробувач, Герой Радянського Союзу Д.Л.Калараш.

12 грудня 1946 р. народився ректор Національного аерокосмічного університету ім. М.Є.Жуковського "Харківський авіаційний інститут", професор В.С.Кривцов.

12 грудня 1947 р. створено Московський вертолітний завод ім. М.Л.Міля.

12 грудня 1953 р. пілот Ч.Егер на літаку Х-1А досягнув максимальної швидкості 2655 км/год на висоті понад 21 км.

13 грудня 1935 р. здійснив перший політ перший радянський стратосферний літак БОК-1 із гермокабіною, І.Ф.Петров.

13 грудня 1936 р. народився провідний інженер з льотних випробувань ДКБ О.К.Антонова М.С.Васильєв.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

9 – 15 грудня

13 грудня 1973 р. перший політ літака Ту-144 (бортовий номер 77103(02-1).

13 грудня 1988 р. почалися льотні випробування Су-25УТГ на комплексі "Нитка", І.В.Вотинцев, О.В.Крутов.

14 грудня 1903 р. народився командувач 3-ї ПА (1943-1945 рр.) М.Ф.Папівін.

14 грудня 1903 р. брати Райт провели перше випробування літака "Флаєр".

14 грудня 1923 р. народився заслужений військовий льотчик СРСР, Герой Радянського Союзу В.П.Лакатос.

14 грудня 1953 р. народився головний інженер апарату авіації ПС – начальник управління головного інженера авіації Командування Повітряних Сил ЗС України (2005-2011) В.В. Самулев.

14 грудня 1954 р. створено ДКБ-679, згодом перетворене в КБ ВО "Київський радіозавод" (зараз – ВАТ "Науково-виробничий комплекс "Курс").

14 грудня 1959 р. народився начальник управління озброєння та засобів авіаційного ураження – заступник начальника озброєння КПС ЗС України І.А. Тарашевський.

14 грудня 1973 р. закінчено Державні спільні випробування винищувача-бомбардувальника Су-20 (С-32МК), А.Н.Ісаков.

14 грудня 1977 р. здійснив перший політ вертоліт Мі-26 – найважчий серійний вертоліт у світі, екіпаж Г.Р.Карапєтяна.

15 грудня 1898 р. вперше прозвучала доповідь "Про опір повітря на високих швидкостях" творця аеродинаміки та основоположника сучасної аеромеханіки М.Є.Жуковського.

15 грудня 1938 р. при першому випробному польоті літака І-180 конструкції М.М.Полікарпова загинув льотчик-випробувач В.П.Чкалов.

15 грудня 1940 р. засновано ДП "Запорізький АРЗ "МіГремонт".

15 грудня 1951 р. сформовано Радіотехнічні війська (РТВ) СРСР.

15 грудня 1954 р. створено КП "Центральне конструкторське бюро "Арсенал" (м. Київ).

15 грудня 1961 р. народився начальник Воєнно-наукового управління ГШ ЗС України Ю.А.Гусак.

15 грудня 1999 р. Україну стала членом Європейської конференції цивільної авіації.

Продовження. Початок в № 44-48.

Ескадрилья бывших советских лётчиков, ставших авиаторами Люфтваффе, выполнила на Восточном фронте около 500 боевых вылетов, действуя под началом известного аса майора Грассера. Её работе во многом способствовал подход Мальцева и Хольтерса, достигших между собой взаимопонимания, подбирая ключ ко вчерашним пленным и доказывая необходимость совместной борьбы русских и немцев. К сожалению, о конкретном содержании боевых задач и результативности деятельности "Остланда" известно немного, однако её работа была достаточно высоко оценена. Ряд русских лётчиков за успехи в боях наградили "Железными крестами" 1-й и 2-й степени, а в донесениях как русского, так и германского руководства подчёркивалась высокая боеготовность и политический уровень "Группы Хольтерса".

В вылетах на фронте участвовал и их командир, получивший от немцев серебряную медаль 1-й степени с мечами и золотую медаль 2-й степени с мечами. Согласно запискам адъютанта Мальцева поручика Б.Плюцова, группа потеряла в боях 3 самолёта, 9 лётчиков погибли и ещё 12 получили ранения. Как бы то ни было, Мальцев неплохо знал людей и своё дело: никто из его лётчиков не перелетел обратно к своим, чего опасались немцы, не было случаев ухода и в последующем. Более того, как писала газета "Доброволец" 28 мая 1944 года, два лётчика всё же побывали дома, "предприняв рискованные полёты в советский тыл и выведя оттуда родных". Первые успехи дали основания заняться расширением структуры, массовым привлечением пленных и формированием уже "русских ВВС" в составе РОА. Власов, с которым Мальцев близко сошёлся, с полным одобрением отнесся к этой идее: РОА, успешная получить от немцев танки, обзаводилась и своей авиацией.

И всё же отношения с немецким командованием были далеко не безоблачными. Разыгрывая "русскую карту", те вовсе не торопились с предоставлением излишней самостоятельности РОА. Русская авиационная группа оставалась под контролем и в составе Люфтваффе, причём они были не прочь избавиться от чужеродных частей, передав их в ведение Вермахта, патронировавшего основную массу добровольческих войск.

Подготовку авиачастей, не мозоля глаза немцам, косившимся на эту авто-

Власовская авиация на театрах военных действий

номии, начали вести в чешских Су-детах. Резиденцией штаба ВВС РОА 23 ноября 1944 года был выбран Карлсбад (10 февраля 1945-го штаб перебрался в Марианске Лазне), а центральной базой – аэродром Эгер (Хеб) рядом с довоенной германской границей. 19 декабря 1944 года поступило официальное подтверждение рейхсмаршала Геринга, давшего "добро" на образование авиации РОА (Luftwaffe der ROA), хотя сами немцы предпочитали именовать её "частями ВВС "Восток".

Официальным представителем от немцев при штабе генерала Мальцева стал инспектор по иностранному персоналу ВВС на востоке генерал-лейтенант Генрих Ашенбреннер, до этого занимавший пост начальника связи ВВС.

Как обычно не обошлось и без кулуарных комбинаций: Ашенбреннера, имевшего по многим вопросам своё собственное мнение, недолюбливал Геринг, в

на была насчитывать 4500 человек. В его распоряжении уже находились более 2000 пилотов, штурманов, радистов, бортстрелков и зенитчиков (по немецким уставам последние тоже входили в состав ВВС). Большею частью они были отобраны в лагерях военнопленных, остальные рассчитывали привлечь с помощью Ашенбреннера, сумевшего 19 декабря 1944 года добиться разрешения Геринга призвать всех желающих из числа русских, уже служивших в немецких частях (такие группы имелись в 1-, 4-, 6-м и 10-м авиакорпусах Люфтваффе, Воздушном Флоте "Рейх" и зенитных частях).

Всего же, по данным на 31 декабря 1944 года, за Люфтваффе числились 100 185 советских пленных и согласно рапорту Ашенбреннера шефу главного штаба ВВС генерал-лейтенанту Карлу Коллеру от 10 марта 1945 года призывать встать под знамёна РОА "дал удовлетворительные результаты". На имя Мальцева

это время занятый поиском козлов отпущения за очевидный проигрыш Люфтваффе "войны в воздухе", а потому использовавший возможность одним ударом убить двух зайцев: решить проблему с русскими лётчиками и перевести строптивого генерала в Вермахт.

Впрочем, более подходящую кандидатуру вряд ли можно было отыскать: Ашенбреннер перед войной служил военно-воздушным атташе в Москве, бывал в авиационных гарнизонах и хорошо знал русский язык, имел представление о подготовке и характере советских лётчиков. Встретившись с ними, словно со старыми знакомыми, Ашенбреннер быстро договорился с инициативным Мальцевым, полностью разделив взгляды последнего на самостоятельность русских офицеров в обустройстве и организации ВВС РОА. Эту идею он отстаивал и в Берлине.

По планам Мальцева, его авиация долж-

ва в канцелярию РОА поступило свыше 2000 писем с заявлениями о зачислении в его авиацию. Сам Мальцев, по представлению Власова, был повышен до генерал-майора и назначен командующим авиацией Армии Народов России (по-немецки его должность именовали Chef der Luftwaffe der streitkräfte der Volker Russlands, или Chef d. L.w.d.S.V.R.).

Обоим генералов 2 февраля 1945 года в своей резиденции Каринхалле принял рейхсмаршал Геринг, а 4 марта состоялось окончательное признание ВВС РОА как самостоятельной структуры, что и было зафиксировано соответствующим приказом Коллера. С этого дня русское командование получило формальную независимость, хотя и довольно условную, оставаясь на германском довольствии и координируя свои планы с Люфтваффе.

Далі буде.

За матеріалами журналу "Історія авіації", № 2, 2000 рік.

Генерал-майор авіації Скобенин Геннадій Іванович (29.12.1937 – 01.12.2013)

1 грудня 2013 года на 76-м году жизни после тяжёлой и продолжительной болезни скончался 1-й заместитель командующего 5-й Краснознаменной Воздушной армией (1985-1992 гг.), заслуженный военный лётчик СССР, военный лётчик-снайпер генерал-майор авіації Скобенин Геннадій Іванович.

Геннадий Иванович прошёл большой жизненный путь от курсанта школы первоначального обучения лётчиков до генерал-майора авіації. За почти 40-летнюю службу налетал более 3700 часов, освоил 11 типов авиационной техники, воспитал и обучил несколько поколений авиаторов. В качестве советника Командующего ВВС и ПВО выполнял интернациональный долг в республике Сирия (1987-1990 гг.). В 1986 году принимал активное участие в ликвидации последствий аварии на Чернобыльской АЭС. За весь период службы в Военно-Воздушных Силах Геннадия Ивановича отличала высочайшая профессиональная подготовка, скромность, требовательность, ответственность и внимательное, уважительное отношение к людям.

За самоотверженный ратный труд, службу Отчизне генерал Скобенин Г.И. награжден двумя орденами Красной Звезды, орденом "За Службу Родине в ВС СССР III степени", орденом Республики Сирия, а также многими медалями и почетными знаками.

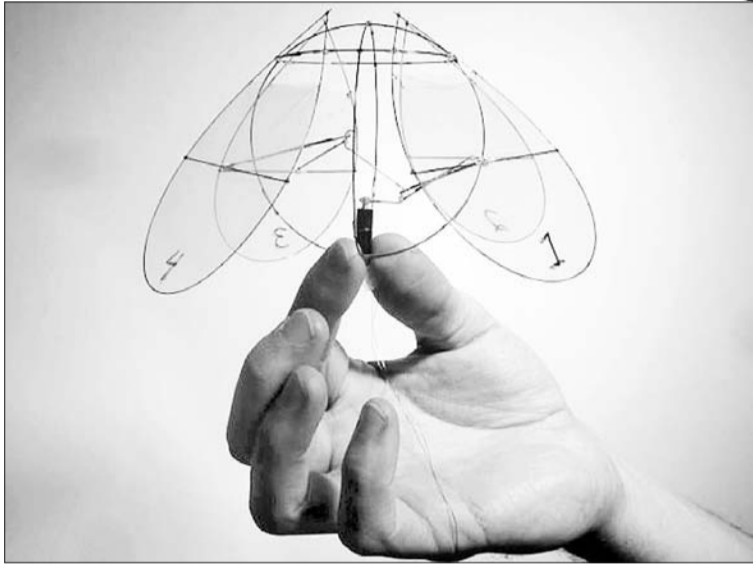
После увольнения Геннадий Иванович более 16 лет плодотворно трудился на Одесском авиационном заводе в должности начальника штаба местной обороны.

Все мы скорбим в связи с кончиной Геннадия Ивановича, выражаем глубокие соболезнования родным и близким. Светлая память о нём навсегда останется в наших сердцах.

От имени ветеранов ВВС: В.И.Стрельников, А.К.Каневский, А.И.Саушин, Е.Б.Власенко, А.Т.Шугалей, В.Д.Лебедев, А.М.Гришин.

Створено літаючого робота-медузу

Американські інженери створили невеликого літаючого робота, здатного імітувати рухи медузи. На зустрічі Американського фізичного товариства у Піттсбурзі дизайнери Лейф Рістрофа і Стивен Чілдресс з Інституту математичних наук Нью-Йоркського університету продемонстрували технологію, яка може лягти в основу мініатюрних роботів майбутнього. Такі пристрої можуть використовуватися у пошуково-рятувальних операціях, моніторингу погодних та дорожніх умов.

Більшість існуючих літаючих роботів побудовані на імітації польоту плодової мушки або дрозофіли. Недолік такого підходу в тому, що махаючи крилами, складно добитись стабільності і маневреності – пристрій повинен реагувати на кожен подих вітру, а корекція руху крил відбувається за частки секунди. Досягти цього вкрай складно.

Дослідники пішли іншим шляхом. Вони придумали новий спосіб польоту, що не вимагає системи управління стабільністю. Сферичний робот має ширину вісім сантиметрів і вагу два грами. Його чотири крила розташовані, немов пелюстки на квітці. Пристрій здатний зависати в повітрі, змінювати висоту та напрямок

польоту. За словами інженерів, розмір пристрою залежить від ваги і потужності приводу. Чим менший пристрій, тим він стабільніший і маневреніший.

Нинішня версія прототипу використовує зовнішнє джерело живлення і не може працювати в автономному режимі та управлятися дистанційно. Хоча розробка ще далека від практичного застосування, вона показує життєздатність такого способу польоту, відзначають дослідники. У майбутньому команда має намір зменшити розміри літаючої медузи до одного сантиметра. Це надасть роботу більше свободи і зробить його більш непомітним для оточуючих. Принцип такий: чим простіше, тим краще.

Samsung офіційно представила фаблет Galaxy Grand 2

Компанія Samsung офіційно представила нову версію свого бюджетного фаблета Galaxy Grand. Новинка Samsung Galaxy Grand 2 пропонує низку удосконалень у порівнянні з оригінальною моделлю.

Екран пристрою збільшився з п'яти до 5,25 дюйма. І хоча матриця дисплея залишилася такою ж, як і в оригінальній моделі (TFT), екран новинки має більш високу роздільну здатність – 1280x720 (замість 800x480). Кількість ядер у новому фаблеті теж збільшили, тепер пристрій працює на базі чотириядерного процесора з частотою 1,2 ГГц. У роботі йому допомагають 1,5 ГБ оперативної пам'яті. Пристрій має 8 ГБ постійної пам'яті, яку можна збільшити за рахунок підтримки карт пам'яті microSD ще до 64 ГБ. Фронтальна камера – 1,9-мегапіксельна, здатна знімати відео з роздільною здатністю 720 р. На тильній стороні розташо-

вана 8-мегапіксельна камера з підтримкою Full HD, автофокусом і спалахом.

Серед інших технічних характеристик Samsung Galaxy Grand 2 слід відзначити підтримку 802.11 a/b/g/n WiFi, Bluetooth 4.0, GPS + ГЛОНАСС, наявність порту USB 2.0, а також те, що пристрій буде пропонуватися у двоколірних рішеннях корпусу – чорному і білому.

Ємність батареї пристрою становить 2600 мАг. У продаж також надійде "двосімковий" варіант оновленого фаблета. Пропонуватися він буде лише на деяких обраних компанією Samsung ринках. Інформацію про ціну на пристрій в Samsung поки нічого, на жаль, не повідомляють.

Найменший у світі FM-передавач – з графену

Графен – матеріал, який є формою вуглецю, має безліч галузей застосування в сучасній науці. Тепер до його властивостей можна додати можливість працювати в ролі радіопередавача. Дослідники з Колумбійського університету в Нью-Йорку продемонстрували мікроскопічний пристрій, створений на основі смуги графенової плівки, який може виконувати передачу сигналу в FM-діапазоні. Таким чином цей пристрій є найменшим радіопередавачем в світі.

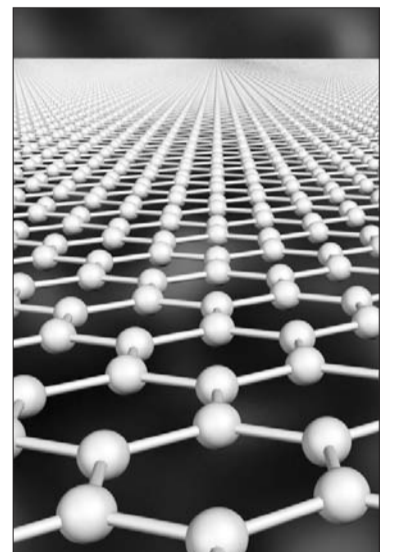
Вчені Джеймс Хон і Кеннет Шепард скористалися особливими властивостями графену (механічною міцністю і відмінною електропровідністю) і створили наномеханічну систему, здатну породжувати FM-сигнали.

Для створення графенового FM-передавача, вчені прикріпили смугу графену довжиною від 2 до 4 мікрометрів трохи вище металевого електрода. Подавши на цей електрод електричну напругу, вони притягнули графенову смужку до електрода. В результаті цього механічне напруження змінило резонансну частоту смужки, подібно до того, як змінюється частота гітарної струни при її натягуванні. Подав-

ши на керуючий електрод електричний сигнал з певними характеристиками, вчені змусили графеновий пристрій випромінювати в навколишній простір частотно-модульовані радіохвилі FM-діапазону.

Для демонстрації науковці спорудили наномеханічну систему з частотою близько 100 мегагерц – це якраз посередині FM-діапазону радіочастот (87,7-108 МГц). Вони використовували низькочастотні музичні сигнали (як чисті тони, так і пісні з айфону) для модулювання стомегагерцових несучих сигналів із графену, а потім "зловили" цю музику звичайним радіоприймачем.

Наступне, що хочуть зробити вчені, буде поліпшення розроб-

леного ними графенового мініатюрного радіопередавача та розробка технологій, які дозволять вбудовувати такі передавачі прямо в структуру чіпів електронних мікросхем.

Синє світло бадьорить краще, ніж кава

Як відомо, синє світло може перешкоджати здоровому сну. Дисплеї телевізорів та інших пристроїв, які є джерелом синього кольору, знижують рівень мелатоніну, що регулює внутрішній годинник організму. Але у синього світла є і позитивні сторони – якщо його використовувати у певний час, воно може мати підбадьорюючий ефект на мозок людини.

Після порівняння ефектів від дії кофеїну і синього світла на мозок, дослідники Університету середньої Швеції (Mid Sweden University) виявили схожість. Люди, на яких у момент тесту на концентрацію уваги впливали світлом синього спектру і відволікали, показали кращі результати в порівнянні з любителями кави, пише британська газета Daily Mail.

Синє світло здатне активувати біологічні функції організму, не надаючи шкідливого впливу на живі тканини. Тому воно широко застосовується у медицині. Лікарі з Клініки при університеті міста Хайдельберг, наприклад, розробили лікувальний пластр, що випромінює синє світло.

Дослідження припускає, що синє світло може допомогти поліпшити пам'ять, увагу і реакцію людини. З його допомогою можна також боротися з неприємним запахом з рота. Для знищення шкідливих бактерій, що містяться у слині, достатньо впливу лампи синього спектра протягом двох хвилин.

Якщо дане дослідження порівнювало світло з кофеїном, то інше показало, що ефект синього світла спрацьовує на 50 секунд впливу.

Трансформери: версія Kawasaki

У наш час здивувати сучасного і вже занадто досвідченого споживача – досить важке завдання для розробників всіх напрямів технологій. Однак, завдяки саме цьому прагненню виробників, сюжети багатьох фантастичних фільмів все частіше втілюються в реальність. Так, Kawasaki J Three Wheeler EV дасть можливість його власникові відчувати себе героєм фільму "Трансформери", приручивши одного з них.

У Японії мотогігант Kawasaki представив свою футуристичну новинку на Токійському автосалоні Tokyo Motor Show 2013, яка справила величезне враження на публіку: мотоцикл-трансформер J Three Wheeler EV.

Kawasaki J – триколісний мотоцикл (два колеса попереду, одне позаду) з електродвигуном, здатним трансформуватися між "спортивним режимом" – із звичною посадкою водія на спорт-байці – дозволяє водієві нахилити апарат, зрізати кути на швидкості, і "комфортним режимом" з більш високою посадкою водія, аніж на квадроциклі, при увімкненні якого відстань між передніми колесами розширюється для більш комфортної їзди.

Рульове управління "Електроцикл" не має нічого спільного із звичним для автомобілювальників управлінням – тут немає рульового колеса або моторуля. Управ-

ління апаратом здійснюється за допомогою двох важелів – джойстиків, подібних тим, якими управляються газонокосарки.

На жаль, виробник поки не надає більш детальної інформації про технічні характеристики свого байка. Відомо лише, що мотоцикл повністю електричний – від двигуна до органів управління.

Також представники Kawasaki повідомили, що при створенні цього концепт-байка використано патентовані технології управління батареєю і нікель-метал-гідридні батареї GIGACELL високої ємності.

Любителі мототехніки вже, напевно, захопили б "закинути ногу" на одного з таких залізних коней, але на сьогодні, мабуть, немає ніяких ознак того, що Kawasaki J Three Wheeler EV зможе вийти за рамки концепт-байка.

Синтетичний труп допоможе навчати майбутніх хірургів

На чому або, точніше, на кому студенти-медики протягом сотень років вивчали анатомію і відточували майстерність хірургів? Звичайно ж, на пацієнтах, з єдиною обмовкою – на мертвих пацієнтах.

Лікар Крістофер Сакізіліс, засновник компанії з виробництва синтетичних трупів SynDaver, стверджує: незважаючи на те, що трупи ідеально підходять для загальної анатомічної підготовки, і лікарі практикуються виконувати різні хірургічні заходи саме на мертвих тілах, все-таки операції на трупах сильно відрізняються від подібних, але на живій людині, яка реагує на розрізи чи будь-які інші дії лікаря. Саме з цієї причини SynDaver розробила таку собі альтернативу даній практиці.

Починаючи з 2004 року Крістофер Сакізіліс працював над розробкою цілого набору із понад 100 видів штучних тканин, зроблених на основі соло-

ної води і синтетичних волокон, здатних імітувати людські та інші живі тканини для медичних цілей. Коли ж було виготовлено достатньо окремих органів, Сакізіліс зібрав перше штучне тіло у 2009 році. У результаті вийшов досить реалістичний муляж людського організму для імітації операцій на відкритому серці, що дозволяє вирізати одні фрагменти і замінювати їх іншими без жодних зусиль. Не дивно, що цією розробкою зацікавилися саме американські військові, і надалі ними було докладено чимало зусиль для просування "синтетичного трупа" на військовий ринок. Армія США була дуже зацікавлена в отриманні ве-

лікої кількості подібних муляжів для тренувань польових медиків і персоналу.

Центральний офіс з військового моделювання ВПС США профінансував більшу частину досліджень і розробок компанії SynDaver, а Департамент оборони інвестував більше мільйона доларів у створення так званого "Штучного пацієнта" у 2014 році. На відміну від першого "синтетичного трупа" від SynDaver, "Штучний пацієнт" буде здатний рухатися і підлаштовувати свій пульс і температуру у відповідності із зовнішніми подразами, при цьому реалістично імітуючи пораненого солдата на полі бою.

ГИРЬОВИЙ СПОРТ

Турнір пам'яті тричі Героя

У Харківському університеті Повітряних Сил, на базі спортивного комплексу "Зірка", було проведено VII відкритий турнір з гирьового спорту пам'яті тричі Героя Радянського Союзу маршала авіації Івана Кожедуба. В турнірі брали участь спортсмени з одинадцяти областей України та міста Жукова (Російська Федерація).

Команда університету на чолі із заслуженим тренером

України, доцентом кафедри фізичного виховання та спорту Борисом Смірновим, гідно виступила та показала високі результати. У категорії до 90 кг переможцем став курсант Іван Данилишин, який встановив особистий рекорд з результатом 271 бал, а його колега – курсант В'ячеслав Матющенко – в категорії до 70 кг посів третє місце.

Іван Кравченко.

ШАШКИ

Визначено переможців в "африканській" грі

У 56-му ОБЗ національного контингенту Місії ООН у Ліберії відбувся турнір з шашок, присвячений Дню Збройних Сил України. У заході взяли участь більше 20 учасників вертолітного загону, які представляли свої підрозділи.

Майже тиждень українські миротворці змагались за звання найкращого у військовій частині. Шашкові поєдинки проводились переважно у вечірній, вільний від служби час. За правилами турніру, кожна пара повинна була зіграти дві партії, визначивши переможця. У разі нічийного закінчення гравці продовжували змагатися до першої перемоги.

– Попри те, що шашки – не досить поширений вид спорту, всі учасники змагань виявили високий рівень підготовки, – сказав командир вертолітного загону військовий льотчик 2-го класу полковник Олександр Венгер. – Цікаво те, що цю старовинну гру придумали в одній із африканських країн. З тих пір на різних континентах світу почали проводитися шашкові турніри, відкриті першості, чемпіонати. У 56-му окремому вертолітному загоні такий турнір проведений вперше за всі ротатції, та присвячений він Дню Української Армії. Хочу додати, що в спорті потрібно бути

не лише фізично розвинутим, але й вміти логічно мислити та прогнозувати майбутні дії суперника.

За результатами цікавих та напружених поєдинків, перше місце виборів водій-кранівник роти аеродромно-технічного забезпечення солдат Микола Васильчук. Другу сходинку посів льотчик-штурман вертолітної ланки старший лейтенант Євген Скребцов. Третє місце – за ординатором медпункту майором медичної служби Денисом Закусіловим.

Полковник Олександр Венгер нагородив переможців шашково-го турніру захоплювальними призами, грамотами та вимпелами з символікою українського вертолітного загону.

Як повідомив заступник командира вертолітного загону по роботі з особовим складом підполковник Михайло Шур, вже найближчим часом українські миротворці у Ліберії візьмуть участь в інших, не менш цікавих спортивних заходах.

Віктор Ануфрієв. Ліберія.
Фото автора.

ЗМАГАННЯ

Кубок з міні-футболу до Дня Збройних Сил України

У Харківському університеті Повітряних Сил імені Івана Кожедуба відбувся відкритий кубок з міні-футболу серед постійного та перемінного особового складу, присвячений 22-й річниці Збройних Сил України. Участь у відкритому турнірі об'єднала 12 команд.

За результатами змагань, серед постійного складу перше місце посіла команда наукового центру Повітряних Сил. "Срібло" дісталось команді загальноуніверситетських кафедр. І замкнула трійку лідерів команда льотно-го факультету.

Серед команд перемінного складу місця розподілились наступним чином: I місце – команда факультету зенітних ракетних військ, II місце – команда факультету протиповітряної оборони Сухопутних військ і III місце – команда інженерно-авіаційного факультету.

Після оголошення результатів відкритого чемпіонату з міні-футболу виконуючий обов'язки начальника університету полков-

ник Андрій Алімпієв привітав всіх учасників та нагородив пе-

реможців кубками.

Іван Кравченко.

ЗНАЙ НАШИХ

Офіцера ЗС України визнали кращим спортсменом листопада

Національний олімпійський комітет назвав бронзового призера фіналу Кубка світу з кульової стрільби лейтенанта Олега Омельчука кращим спортсменом України в листопаді.

В останній місяць осені любителів спорту порадував виступ наших спортсменів на фінальних змаганнях Кубка світу з кульової стрільби, які відбулися в німецькому Мюнхені. Тому увага Експертної комісії НОК була прикута до представників цього виду спорту.

Завдання стояло геть не просте. Потрібно було вибрати кращого серед двох призерів турніру, які показали практично однакові результати. Першим кандидатом був бронзовий призер у стрільбі з малокаліберної гвинтівки з 50 м, представник Центрального спортивного клубу ЗС України працівник

Збройних Сил України Сергій Куліш. Другим – Олег Омельчук, який також посів третє місце, але у стрільбі з пневматичного пістолета з дистанції 10 м.

Експертна комісія відзначила успіхи обох спортсменів і віддала перевагу Омельчуку, який, окрім "бронзи", був близький до призового місця в другій вправі фіналу Кубка світу – стрільбі з пневматичного пістолета на дистанції 50 м (став п'ятим).

Потрібно також відзначити, що молодий офіцер двічі входив до п'ятірки лідерів на Олімпійських іграх: у Пекіні-2008 він був четвертим, а на Олімпіаді-2012 в Лондоні – п'ятим.

ПЛАВАННЯ

Мексиканське "срібло" українських синхроністок

На міжнародному турнірі з синхронного плавання World Trophy, що днями проходив у столиці сонячної Мексики, Збірна України здобула срібло.

У боротьбі за першість українські синхроністки поступились команді Китаю лише 4,166 бала, набравши в сумі за чотири дисципліни 375,668 бала. Трійку призерів замкнула збірна Іспанії з результатом 373,833 бала.

В командному заліку з акро-

батыки українки розділили перше місце з росіянками та іспанками (усі – по 94,667 бала) і двічі були другими після китайок – у змаганнях груп і в комбінації. А український дует Лоліти Ананасової та Анни Волошиної посів третє місце, слідом за китайками і росіянками.

СПОРТИВНА ГІМНАСТИКА

Тріумф в Німеччині

Німецький етап Кубка світу 2013/2014 зі спортивної гімнастики завершився блискучим тріумфом українського спортсмена Олега Верняєва.

Наш співвітчизник переміг в індивідуальному багатоборстві з особистим рекордом 92,165 бала. Другою сходинкою п'єдесталу довелося задовольнитися німцю, віце-чемпіону лондонської Олімпіади на перекладині і бронзовому призеру останнього чемпіонату світу в абсолютній першості Фабіану Хамбюхену, який поступився Олегу менш ніж двома балами. Бронзовим призером став британець Даніель Парвіс (89,931).

У командному турнірі першість здобула збірна Китаю (179,200), другими були японці (177,950), третіми – британці (176,250). У фіналі командних змагань українці не пробілися з шостим результатом у кваліфікації (172,750).

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію
видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у
ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

Рукописи не рецензуються і не повертаються.
Редакція може публікувати матеріали в порядку обговорення, не поділяючи точки зору авторів. Автор несе персональну відповідальність за достовірність фактів.
Листування з авторами ведеться лише на сторінках газети. При передруку посилання на "Крила України" обов'язкове.

КОНТАКТИ:

21007 м. Вінниця,
вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96,
0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Головний редактор
М. ПОПЛАВСЬКИЙ
Заст. головного редактора: С. Клименко.
Відповідальний секретар: О.Олехнович.
Дизайн та верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Тир. 20370 Зам. № 132246.
Перший редактор Сергій Свенцицький

